

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 6 (27), ноември 2010 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
32-ра международна конференция по защита на данните и неприкосновеността на личния живот	3
Заседания на съвместни надзорни органи и работни групи	5
Експертна среща с Чешката служба за защита на личните данни	7
48-ма среща на Международна работна група по защита на данните в телекомуникациите	8
Публичност на личните данни съгласно правната уредба на търговския регистър в държави от Европейския съюз	9
Практиката на някои европейски надзорни органи по прилагането на чл. 14 на споразумението от Шенген	10
Коментари на Съюза за глобална неприкосновеност относно използването на интернет инструменти за профилиране	11
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	13
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	14
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	17
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	70

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

32-РА МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ И НЕПРИКОСНОВЕНОСТТА НА ЛИЧНИЯ ЖИВОТ

От 27 до 29 октомври 2010 г. в Йерусалим се проведе 32-та Международна конференция на комисарите по защита на данните и неприкосновеността на личния живот. Форумът се състоя в Международния конгресен център Binyanei HaUma. Над 500 участника от цял свят представляваха органите по защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот, неправителствени организации, бизнеса и академичните среди. Комисията за защита на личните данни на Република България бе представена от председателя Венета Шопова и от членовете на комисията Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков.

Конференцията протече под формата на пленарни заседания и тематични сесии. Разгледа се развитието на представата за лична неприкосновеност по отношение на три основни направления – технологии, потребители и държавни структури.

Първото пленарно заседание, председателствано от Европейския надзорен орган по защита на личните данни Питър Хъстинкс протече под наслова „Къде сме сега? Развитие на разбирането за лична неприкосновеност.“ В направлението „технологии“ се дискутираха новите предизвикателства пред защита на личните данни и неприкосновеността на личността в условията на развитието на новите комуникационни и информационни технологии и по-конкретно Интернет и социалните мрежи. Въпреки всички положителни отзиви за мястото и ролята на Интернет в съвременния живот, продължава да нараства необходимостта от търсенето на нови начини за средства за он-лайн защита, предотвратяване на кражбата на самоличност, злоупотребата с лични данни и др. Председателят на Международната работна група по защита на данните в телекомуникациите Александър Дикс разгледа въпроса за он-лайн неприкосновеността и средствата за постигането ѝ в условията на бързото развитие на информационните технологии и растящата глобализация. Под ръководството на Франческо Пицети, председател на Италианския орган по защита на данните се обсъди темата за разграничаването на реалност и виртуалност в условията на широко разпространение на социалните мрежи. Представители на Майкрософт, Хюлет-Пакард и Фейсбук направиха изказвания по системите на идентификация и самоидентификация в социалните мрежи, предизвикателствата и възможностите за гарантиране на неприкосновеността в условията на глобалната мрежа.

По отношение на т.нар. принцип “privacy by design” – моделиране на защитата на личната неприкосновеност в зависимост от източника на въздействие, се обсъдиха начините, по които може да се постигне повишаване на осведомеността на хората по отношение на защитата на техните права. Алекс Тюрк, председател на френския надзорен орган по защита на данните разгледа принципа на „правото да бъдеш забравен“, което е свързано с правото на всеки да има контрол върху съхранението на личните му данни. Разгледаха и въпроси, отнасящи се до етиката на анализа и съответните граници на анонимност, поверителността и защитата на потребителите, обработването на чувствителни лични данни и нововъзникващи тенденции при обработването на личните данни в медицината, включително обработването на биометрични данни и други подобни свързани с идентификацията на личността в различните системи.

Особено внимание се отдели на средствата за профилиране и проследяване на поведението. Роза Барчело, представител на Европейския надзорен орган по защита на личните данни ръководи разискване на тема „Поведенческо профилиране: Оценка на едно десетилетие на дискусии.” Направен бе преглед на развитието на тази тема и проблемите, които са възниквали във връзка с нейното решаване. В дискусиата се включиха представителите на Yahoo и Google.

Със заглавие „Един умен нов свят. Интернет на нещата” се проведе дискусиата за т.нар “Internet of things”. Терминът е въведен през 2005 год. и означава самоконфигурираща се мрежа от обекти. Има се предвид вариант, при който всички заобикалящи ни предмети са оборудвани с миниатюрни устройства за разпознаване. По радио-честотни вълни ще може да се определи местоположението на абсолютно всичко. Това би могло да доведе до тотална трансформация на всекидневния ни живот. Всичко това обаче крие сериозни рискове пред защитата на личната неприкосновеност и води до необходимостта за въвеждане на съответните предохранителни мерки с цел запазване на тази неприкосновеност.

В направлението „потребители” се обсъди темата за взаимовръзката между неприкосновеност, култура и религия. Особено внимание се отдели на средствата за потребителски контрол, възможностите за подобряването им в бъдеще, установяване и прилагане на добрите практики. Постави се въпросът каква трябва да бъде законовата и подзаконовата рамка регулираща тези отношения.

В направление „държавни структури” се разгледаха фундаментални концепции и дейността на регулаторните органи. Едно от пленарните заседания протече под наслова „Какво е на дневен ред в дейността на регулаторните органи.” То се ръководи от Артеми Райо Ломбарт, председател на Испанската агенция за защита на личните данни. Обсъди се ролята на органите за защита на данните (регулаторни и контролни) и основните им задачи. Очертаха се перспективите и необходимия капацитет за достигане на поставените цели. Подчерта се, че взаимодействието и сътрудничеството между органите за ключови фактори за успеха. Наблегна се на необходимостта от хармонизиране на законодателството. Зададе се въпросът накъде трябва да се насочат усилията за промяна на законовата и регулационна рамка? В центъра на дискусиите се постави един от най-важните въпроси – ролята на служителя за защита на данните. Организационните елементи и структури за осигуряване на неприкосновеността и защитата на данните в правителствените и корпоративни структури са ключови за успеха на мисиията за защита.

Под председателството на Джовани Бутарели, представител на Европейския надзорен орган по защита на личните данни се дискутира въпросът за достъпа на държавните институции до данните на частния сектор. Разгледа се темата за неприкосновеността и защитата на авторското право.

Последното пленарно заседание бе посветено на бъдещето на защитата на личните данни и неприкосновеността на личността във всичките им аспекти и в светлината на новите технологии.

На 29 октомври 2010 г., в рамките на посещението на председателя и членовете на КЗЛД в Израел за участие в Международната конференция се състоя и среща с Димитър Филипов, пълномощен министър и изпълняващ длъжността на посланик в Израел. Председателят на комисията Венета Шопова запозна посланика с дейността на КЗЛД и непосредствените задачи, произтичащи от присъединяването на Република България към Шенгенското пространство. Обсъдени бяха проблемите, които трябва да бъдат решени в посолството и консулството в Израел в изпълнение на изискванията по отношение на обработката на личните данни при издаване на визи и възстановяване на българското гражданство. От своя страна посланикът представи дейността на посолството и връзките между Република България и Израел в политическата и икономическата сфера, както и в областта на туризма.

ЗАСЕДАНИЯ НА СЪВМЕСТНИ НАДЗОРНИ ОРГАНИ И РАБОТНИ ГРУПИ

В периода от 10 до 14 октомври 2010 г., в Брюксел се проведеха заседанията на Съвместните надзорни органи по Европол, Шенген и митници, Координационната група по надзор на Евродак и на Работната група по полиция и правосъдие. Представител на Комисията за защита на личните данни беше Мария Матева – член на комисията.

На проведеното на 11 октомври, заседание на **Съвместния надзорен орган по Европол** се прие доклада от проведените инспекции на Европол, по който бяха направени 38 препоръки, четири, от които са от предходни доклади и все още не са изпълнени, тъй като по тях Европол прави съответен коментар.

Освен това се обърна внимание, че няма достатъчно информация за мерките за контрол на сигурността за известен брой архивни записи на Европол. Секретариатът за защита на данните към Съвета на ЕС е направил допълнително искане за предоставяне на информация, на което е получил отговор от Европол. В доклада за първи път се прави анализ на достъпа на Европол до данните в Шенгенската информационна система (ШИС).

Разгледаха се въпроси, свързани със Споразумението със САЩ за проследяване на финансови потоци за терористични цели. Съгласно него, Европол има две задачи – упражняване на контролни функции и правомощия в рамките на мандата си да получава и обработва данни от САЩ за достъпа до системата SWIFT, като за целта е създаден специален отдел, който се занимава с проблемите на Споразумението. Тъй като в САЩ не съществува орган за защита на данните от нивото на европейските се налага необходимостта да се отстоява принципа за поверителност на информацията. Предстоят инспекции в Европол, чиято цел е да се провери на място как точно ще се осъществява достъпа до системата SWIFT, като са утвърдени конкретни критерии за законност на исканията за достъп до информация. При трудности в тълкуването на някои клаузи от Споразумението, Европол търси насоки от Европейската комисия. Съществен проблем при проверката на законността на исканията е разликата в законодателството в ЕС и САЩ в сферата на защитата на личните данни.

Обсъди се и принципа на наличност на информацията, като се предложи обработката на данните, да се извършва автоматично и същевременно се отчете реалната опасност, която представлява струпването в една централна база на много голям обем от данни за престъпления.

Подчерта се, че въпреки финансовите затруднения всеки национален орган трябва да осигури присъствие на заседанията, тъй като то не е препоръчително, а задължително. На международните форуми се изготвят съвместни документи и се формира насоката, която органите трябва да следват на национално ниво.

В същия ден се състоя и заседание на Комисията по жалбите към Съвместния надзорен орган по Европол.

На 12 октомври се проведе заседание на **Съвместния надзорен орган по Шенген**. Шенгенската информационна система съдържа само онези категории данни, които са предоставени от всяка от договарящите страни и са необходими за целите, които са посочени в членове от 95 до 100 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген. Обсъди се доклада на Съвместния надзорен орган за изпълнението на чл. 96 от Конвенцията (данните за чужденци, за които е подаден сигнал с цел на отказ за влизане). Планира се упражняване на контрол по отношение на прилагането на чл. 95 – извършено престъпление с издирвани лица, за които е издадена европейска заповед за арест и екстрадиция. Посочи се необходимостта да се напомни на националните органи, че трябва да следват

препоръките за работа с лични данни.

На заседанието на **Съвместния надзорен орган по митници** бяха представени резултатите от самооценката на държавите-членки, извършени въз основа на изпратен въпросник от надзорния орган. Докладът на България е изготвен и изпратен в срок. Дискутира се дали въпросникът е достатъчно добре редактиран, така че да гарантира резултатите от самооценката, както и дали ще е необходимо извършване на последваща проверка на по-късен етап. Въз основа на докладите на страните, Секретариатът за защита на данните към Съвета на ЕС ще изготви нов въпросник за самооценка и ще се прецени дали да се изготви кратък доклад на базата на получените отговори по него.

Представен бе План за общи интереси и сътрудничество с Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД). През декември 2009 г. се проведе общо заседание на Съвместния надзорен орган по митници и ЕНОЗД. През следващата година ще влезе в сила и новата правна рамка, съгласно която двата органа имат определени правомощия, в рамките на които трябва да си сътрудничат.

Последната проведена проверка на Митническата информационна система е била преди 2-3 години. На 1 септември 2010 г. стартира новата Митническа информационна система. В тази връзка се посочи необходимостта за извършване на нова проверка и изготвянето на наръчник за подготовка и извършване на проверката.

На 13 октомври се проведе среща на **Координационната група по надзор на Евродак**. Предостави се информация за последните документи, разработени от Европейската комисия. Обработваните от Евродак лични данни попадат в три категории:

- кандидати за убежище на възраст над 14 години („категория 1“),
- чужденци, задържани във връзка с нелегално преминаване на външна граница („категория 2“),
- нелегално пребиваващи в страна-членка чужденци („категория 3“).

Всяка категория има различна продължителност на запазване на информацията. Понастоящем констатациите на Комисията са, че всички искащи подкрепа и убежище са наясно с правата си за достъп до техните данни в системата. Съдебните органи и полицията имат достъп до информацията на Евродак, но не за съдебни цели. Тази информация не може да се използва за доказателство в съда. Забранено е предаването на информация от системата към трети страни и органи.

Представена бе работна програма, по отношение на одита и инспекциите. През декември 2010 г. ще бъде изготвен въпросник за извършване на инспекции по Евродак. До март 2011 г. предстои КЗЛД да извърши инспекцията по Евродак на национално ниво, като резултатите ще бъдат изпратени на Координационната група по надзор.

На 13 октомври се проведе и заседанието на **Работната група по полиция и правосъдие**. Обсъди се сътрудничеството на тази група с Работна група по чл. 29. Разгледа се бъдещето на споразумението между ЕС и САЩ относно защитата на личните данни. Това споразумение поставя два основни въпроса:

1. Каква ще е съдбата на споразуменията, които вече съществуват между САЩ и отделните страни, както и на споразуменията SWIFT, PNR и др. и дали ще се наложи тяхното предоговаряне?
2. Какъв ще е срокът на това споразумение?

Разгледаха се препоръки относно прилагането на Конвенцията за кибер престъпленията. Представи се информация относно прилагането от компетентните национални органи на Католага за оценка на риска, свързан със защитата на данните с искане за предоставяне на информация по отделните критерии, за тези държави, които още не са изпратили такава.

ЕКСПЕРТНА СРЕЩА С ЧЕШКАТА СЛУЖБА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

По покана на Чешката служба за защита на личните данни, в периода 30 септември – 1 октомври 2010г. се осъществи експертно посещение на представители на Комисията за защита на личните данни в Чешката република. Експертният екип на КЗЛД бе в състав Десислава Тошкова - директор на дирекция “Правна и международна дейност” и Катя Станимирова - директор на дирекция “Правни производства и надзор”. Повод за провеждане на срещата бе запитване от КЗЛД относно практиката по прилагане на чл.114 от Шенгенската конвенция, свързана с проверките на данни, които са включени в Националната част на шенгенската информационна система. Предмет на разговорите беше чешкият опит за работа с органите в областта на правоприлагането и осъществяването на проверки в областта на защитата на личните данни, обработвани от тези органи. Чешките представители изнесоха презентации и предоставиха информация относно организацията и структурата на чешкия надзорен орган по защита на данните, присъединяването на Чешката република към Шенгенското пространство, правата на субектите на данни, достъпа до данни в Националната част от Шенгенската информационна система и международното сътрудничество, осъществявано по силата на чл. 114 (2) от Шенгенската конвенция. В Чешката служба за защита на личните данни е създаден самостоятелен сектор за изпълнение на функциите, произтичащи от Шенгенската конвенция. Изяснени бяха компетенциите на чешкия надзорен орган, произтичащи от Закона за защита на личните данни и от други специални закони, имащи отношение към обработването на лични данни в определени области - закона за електронните съобщения, закона за документите за пътуване, закона за гражданската регистрация и закона за убежището.

Специално внимание бе отделено на провеждането на инспекции – тема, по която изнесе презентации г-жа Мирослава Матушова, инспектор и водещ експерт по шенгенските въпроси. Бе представена, както теоретична информация за провеждането на проверките, така и конкретни практически казуси и затруднения, които са възниквали в работата на органа. Българските представители се запознаха с документ на Общия надзорен орган по Шенген във връзка с провеждането на шенгенски инспекции. Постави се акцент върху видовете шенгенски проверки и ролята на националните надзорни органи и Общият надзорен орган по Шенген. Разгледа се провеждането на национални проверки на администраторите на лични данни в областта на правоприлагането, имащи отношение към Шенген. Представена бе както теоретична информация относно контролната дейност на чешкия орган по защита на данните и методиката за инспекции, така и конкретни казуси от практиката на чешките инспектори, включително съдебна практика във връзка с обжалвани актове.

В терминологично отношение бе направено разграничение между понятията “инспекция” и “одит”. Бе представена информация относно хармонизирането на методите на инспекция съгласно документ на работната група по полиция и правосъдие относно провеждането на одити по неприкосновеността. В този смисъл бе разграничено провеждането на три вида одити - одит за адекватност (adequacy audit), одит за съответствие (compliance audit) и одит на ниво данни (data-level audit).

Споделен бе опитът на чешките инспектори да съставят математически модели при провеждане на проверки, които да улесняват проверките на големи администратори на лични данни. Предоставени бяха указания за упражняването на правото на достъп и Шенгенския каталог с препоръки и най-добри практики и.

48-МА СРЕЩА НА МЕЖДУНАРОДНА РАБОТНА ГРУПА ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ В ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИТЕ

На 6 и 7 септември в Берлин, Федерална Република Германия се проведе 48-та среща на Международна работна група по защита на данните в телекомуникациите. Представители на Комисията за защита на личните данни бяха Красимир Димитров и Валентин Енев – членове на комисията и Михаела Хаджиева - експерт. Заседанията се проведоха под председателството на Александър Дикс – председател на международна работна група по защита на данните в телекомуникациите. Представени бяха докладите на страните-участници в работната група за времето от предишната среща, която се проведе през април т.г. в Гарнада, Испания. България нямаше допълнение към дейностите, отчетени през април, които включваха поправките в Закона за електронните съобщения, стартиране на издаването на новите документи за самоличност, въвеждане на елементи от електронното здравеопазване и напредък в изграждането на електронното правителство чрез започването на тестване на интегрирана платформа за онлайн предоставяне на услуги.

Някои държави (Франция, Германия, Полша, Италия и Испания) изразиха загрижеността си относно сигурността на събираните лични данни през системата Google Street View и представиха мерките, които се предприемат в техните страни за справяне с този проблем. Прие се окончателен вариант на документ, отнасящ се до проблемите при обработването на лични данни от вградени в автомобилите устройства за записване на пътни инциденти. По време на дискусиите бяха обсъдени редица проблеми, свързани с времевата рамка, в която ще бъдат записвани събитията, както и за колко време ще бъдат съхранявани записаните данни. От страна на участниците бяха посочени редица примери за използването на подобен тип системи от застрахователни компании, компании за отдаване на коли под наем и др. Взе се решение официалният вариант на документа да бъде изпратен на електронните адреси на участниците в работната група.

Една от постоянните теми на работната група неприкосновеността на личния живот в социалните мрежи. Прието бе становище по въпроса как работата на сайтовете за социални контакти може да отговори на изискванията на законодателството на ЕС за защита на данните. Главната му цел е да предостави на доставчиците на услуги за социални мрежи насоки за мерките, необходими за осигуряване на съответствие със законодателството на ЕС. В тази точка от дневния ред голямо място се отдели на социалната мрежа Facebook, защитата на лични данни в нея, както и сигурността при създаването на даден профил.

Във връзка с технологиите за анализ на личните данни за целите на маркетинга и рекламата бе направено изказване от страна на Службата за защита на личните данни в Канада, която е получила жалби от страна на канадската служба за Интернет политика и обществен интерес във връзка с използването на технологии за такъв анализ.

Новият директор на Инспектората по защита на данни в Норвегия – г-н Ерик Бьорн Тон, който е бил директор на омбудсмана по защита на потребителите, представи електронната услуга “deleteme.no”. Услугата стартира през март 2010 година като предлага съвети и насоки за хора от всички възрасти, които смятат, че са публикувани материал в Интернет, нарушаващи личната им неприкосновеност. Такива материали могат да бъдат публикувани снимки без разрешение, фалшиви профили на различни интернет услуги, неверни данни или тормоз. Услугата има за цел единствено да дават съвети и напътствия как да се действа, в случай, че искате информация за себе си да бъде изтрита от интернет или коригирана.

Дискутираха се въпросите за полезността на информацията, която се обработва в мобилни мрежи, използването на мобилен интернет, точността на информацията за местонахождение, разпространението на географското местоположение и неприкосновеността на личния живот.

Дойче Телеком представи новата услуга „Мобилен портфейл”, която дава възможност за

разплащане с кредитна/дебитна карта, извършване на трансакции между различни банкови сметки, както и извършване на електронни разплащания и пазаруване в интернет пространството чрез мобилен телефон. Освен бързо и качествено обслужване, услугата гарантира по-голяма сигурност при защитата на личните данни.

Обсъди се стандартът ISO/IEC JTC1/SC27 WG5 за управление на идентичността и неприкосновеността на личния живот в областта на информационните технологии

ПУБЛИЧНОСТ НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ СЪГЛАСНО ПРАВНАТА УРЕДБА НА ТЪРГОВСКИЯ РЕГИСТЪР В ДЪРЖАВИ ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

През юли 2010 г. в Министерство на правосъдието се проведеха няколко работни срещи на представители на Комисията за защита на личните данни и други държавни институции с цел постигане на необходимия баланс и съвместимост при изпълнението на изискванията на различни нормативни уредби и по-пълно и адекватно прилагане на Закона за защита на личните данни. Обсъди възможността за предприемане на законодателни промени в Закона за търговския регистър с цел съобразяване на неговите разпоредби с целите и принципите на ЗЗЛД.

От страна на Министерството на правосъдието е изготвен проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за търговския регистър. Комисията за защита на личните данни изрази становище, че обемът от лични данни, които се разкриват чрез Търговския регистър, следва да е контролиран и балансиран съобразно целите, за които е създаден и задачите, които изпълнява. В предварителните консултации КЗЛД изрази мнение и принципни коментари по предстоящите изменения с цел гарантиране по-голяма защита на

личните данни, като в същото време се гарантира сигурност на търговския оборот.

Във връзка със съгласуването на проекта за Закон за изменение и допълнение на закона за търговския регистър, КЗЛД направи запитване относно правната уредба на търговския регистър в държавите от Европейския съюз. Изпратени бяха въпроси относно правната уредба на търговския регистър във всички 26 страни-членки на ЕС. Получени бяха отговори от 18 страни. От получените отговори биха могли да се направят следните изводи:

1. Търговският регистър във всички 18 държави, от които са получени съответните отговори, е достъпен он-лайн и е публичен. За някои от страните (Ирландия, Република Словакия, Румъния, Кралство Нидерландия, Унгария, Република Кипър) се заплаща такса за достъп до регистъра в електронен вид;

2. В по-голямата част от страните данните, които се съдържат в търговския регистър са име (на фирма, дружество, акционер, директор), адрес (домашен или служебен), дата на раждане, в други към гореспоменатите е добавен и персонален идентификационен код и данъчен номер;

3. В голяма част от страните, в които органите по защита на данните са компетентни за контрола при обработката на данни, са постъпвали жалби относно нарушаване на личните данни. В други държави като Австрия, Литва, Ирландия, Република Малта и Румъния компетентността е предоставена на Съда.

ПРАКТИКАТА НА НЯКОИ ЕВРОПЕЙСКИ НАДЗОРНИ ОРГАНИ ПО ПРИЛАГАНЕТО НА ЧЛ. 114 НА СПОРАЗУМЕНИЕТО ОТ ШЕНГЕН

В Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген глава 3 урежда въпросите, отнасящи се до защитата и сигурността на личните данни в шенгенската информационна система. Според член 114 от нея :

„1. Всяка договаряща страна определя контролния орган, който отговаря при спазване на националното законодателство за извършването на независим контрол на информацията от националната част от Шенгенската информационна система и проверява дали обработката и използването на въведените в Шенгенската информационна система данни не нарушават правата на субекта на данните. За тази цел контролният орган има достъп до базата данни на националната част от Шенгенската информационна система.

2. Всяко лице има право да поиска от контролните органи да извършат проверка на данните, които се отнасят за него и са включени в Шенгенската информационна система, както и да получи информация относно тяхното използване. Това право се урежда от националното законодателство на замолената договаряща страна. Ако данните са включени от друга договаряща страна, проверката се извършва в тясно сътрудничество с контролния орган на тази договаряща страна.”

На изпратено запитване относно правното прилагане на чл. 114 от Шенгенската конвенция, в Комисията за защита на личните данни се получиха отговори, от които може да се направят следните общи заключения:

1. Физическите лица трябва да упражняват правата си съгласно Шенгенската конвенция директно пред националните компетентни органи на страните-членки, които са бюрата СИРЕНЕ, намиращи се в структурата на полицейските органи.

2. Проверките на информацията, въведена в Шенгенската информационна система (ШИС) се извършват по два начина: по документи и на място. По-голяма част от отговорилите органи прегледват първо изпратената информация и след това преценяват дали е необходима проверка на място. Изключение са органите в Република Естония и Република Латвия, които при получена жалба на физическо лице, извършват инспекции на място.

3. Органите за защита на данните могат да изискват всякаква информация и документация във връзка с получена жалба от физически лица, както и да имат достъп до помещенията, в които се съхраняват данните по ШИС.

4. Освен проверките по получени искания и жалби, органите за защита на данните могат да извършват веднъж или два пъти в годината планови проверки относно защитата на данните в ШИС или инспекции по линия на Съвместния надзорен орган по Шенген (обикновено се пращат въпросници, свързани с прилагането на някои от членовете на Шенгенската конвенция).

5. Може да се извърши проверка на част или цялата информация, въведена в системата. При проверките се следи за следните условия:

- легитимност, легалност и валидност на данните
- законосъобразност, целесъобразност и срокове за съхранение на данните
- сигурност на данните (всички документи и технически и организационни мерки, гарантиращи тази защита)
- качество на събираните данни
- процедурата по обработката на събраните в системата, лични данни.

6. При някои органи за защита на данните се извършва взаимодействие с други органи на страни-членки, тъй като сигналите за физическите лица са въведени от държави, различни на тези, в които е получена жалбата.

КОМЕНТАРИ НА СЪЮЗА ЗА ГЛОБАЛНА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ ОТНОСНО ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ИНТЕРНЕТ ИНСТРУМЕНТИ ЗА ПРОФИЛИРАНЕ

Съюзът за глобална неприкосновеност се състои от различни фирми, занимаващи се с финансови услуги, автомобилен и въздушен транспорт, потребителски стоки, компютри и компютърен софтуер, съобщителни услуги и електронна търговия.

В резултат на приетото Становище № 2/2010 на Работна група по чл. 29 относно поведенческите реклами онлайн Съюзът е предоставил своите коментари за технологиите и използването на “бисквитки” и “уеб маркери” и съответните препоръките в тази връзка. Основните препоръки отправени от съюза във връзка с правното регулиране на употребата на гореспоменатите интернет инструменти са:

1. Да се предприеме по-диференциран и гъвкав подход като например въвеждането на подобро по съдържание съобщение и използването и на двата метода за получаване на съгласие - “opt-out” и “opt-in”, в зависимост от интересите на потребителите.

2. Да не се използва само подхода “opt-in” за всички видове “бисквитки” и “уеб маркери”, тъй като потребителите ще са затруднени да различат видовете данни, които се събират и обработват и това ще доведе до автоматични действия от тяхна страна. Препоръчва се да се запази настоящата ситуация като се подобри прозрачността, чрез използването на икона до или около реклами, насочени към поведението на клиентите, както и създаването на лесна процедура за намиране на съответните настройки и използване на подхода “opt-out”.

3. Да се направи разграничаване между първична и вторична употреба на данните от администратори и обработващи- трябва да се разгледа възможността за въвеждане на поход за разграничаване на видовете обработки, а не всички да се третират по еднакъв начин, тъй като при първичната употреба се подразбира събирането на данни за рекламни цели, докато потребителите в повечето случаи не разбират, че техните данни са предоставени за извършване на последваща обработка.

4. Да се изготвят съобщения с подобро съдържание и да се предостави възможност за извършване на функцията “opt-out” при наличие на вторична обработка на данните - тези стъпки ще насърчат фирмите да развият политиката си в посока на повече прозрачност чрез въвеждане на нови стандарти.

5. Да се заложи възможност за “opt-in” при вторично използване на чувствителни данни- най-добре е въвеждането на изрично съгласие на потребителите.

6. Да се хармонизират правилата в рамките на ЕС. Колкото по-големи са различията в отделните страни-членки, толкова негативното влияние върху пазара ще е по-силно.

В документа, съдържащ коментарите, са засегнати и следните въпроси:

1. Същност, обхват, вид на “бисквитките” и “уеб маркерите” и настройките на браузерите за тяхното запазване, инсталирането им и видовете употреба за:

- подобряване на услугите;
- аналитична и изследователска дейност;
- отчитане на обхвата и ефикасността на рекламата;
- маркетингови цели.

2. Подход на Работната група по чл. 29, като се анализират някои слабости в изразеното становище, като:

- По отношение на по-голямата прозрачност - не се обръща достатъчно внимание на информираността на потребителите. Препоръчва се използването на икони и изготвянето на подробни съобщения;

- По отношение на автоматичната настройка на браузера да отхвърля бисквитки - това ще доведе до спирането на работата на много сайтове. Предлага се да се предостави възможност на потребителите сами да направят настройките на браузера чрез обособяването на отделно меню за настройка на неприкосновеността на личния живот;

- По отношение на по-ефективната защита на потребителите - предлаганият подход за въвеждане на метода „opt-in” за всяка дейност по съхраняване на данните не е удачен, тъй като може да доведе до автоматични действия, без потребителя да е достатъчно запознат със ситуацията. Въвеждането на период на задържане на данните може да доведе до различни правила за съхранение в отделните страни-членки, което допълнително да затрудни потребителите;

- По отношение на осигуряването на по-добри възможности за малките и средни предприятия - малките и средни предприятия ще изпитат сериозни затруднения при въвеждането на „opt-in” режим;

3. Споделя се опитът на САЩ. Федералната комисия по търговия е въвела принципи за саморегулация по отношение на он-лайн рекламирането въз основа на поведението на клиентите, както следва:

- Прозрачност и контрол от страна на потребителите - подобро съдържание на съобщението, което да бъде публикувано на страницата освен документа за политиката по неприкосновеността;

- Сигурност на данните и съхраняване на информация, събирана чрез поведенческа реклама, съгласно скала, използвана от Федералната комисията и изготвена в зависимост от чувствителността на събираните данни, характера на дейността на компанията, съществуващите рискове и наличните защитни мерки;

- Промени в политиката на неприкосновеността - изготвяне на допълнително съобщение и използването на режим „opt-in” за различни от заложените в политиката обработки и употреба на данни;

- Чувствителни данни - съгласие чрез „opt-in” за използването им в поведенческата реклама.

4. Опит в тази сфера на индустриалния сектор. Разработени са седем принципа за саморегулиране на индустрията във връзка с неприкосновеността, както следва:

- Обучение - запознаване на потребителите и фирмите с поведенческата реклама;
- Прозрачност - използване на различни средства за предоставяне на ясна информация на клиентите;

- Сигурност на данните - максимална сигурност и кратък срок на задържане на данните;

- Материални промени - изискване на съгласие на потребителя за промяна на вида на информацията или нейната употреба;

- Чувствителни данни - изискване на предварително изрично съгласие;

- Отговорност на фирмите - изготвяне на механизъм за наблюдение и приложение.

Документът съдържа следните заключения и препоръки:

1. Да се предприеме гъвкав подход по отношение на бисквитките.

2. При изготвянето на правилата за защита на неприкосновеността на личния живот да се даде възможност за използването и на трите средства - по-подробно съобщение, режим на opt-out и opt-in. Необходимо е предварително се прецени ситуацията, за да се осигури защита на неприкосновеността на потребителите, която да съответства на европейската правна уредба и да дава възможност на частния сектор да въведе правила и процедури, които да подобрят средствата за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА ПРОВЕРКИТЕ ЗА ПЕРИОДА СЕПТЕМВРИ-ОКТОМВРИ 2010 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) през месеците септември и октомври са извършени общо 237 проверки.

Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За септември и октомври извършените предварителните проверки са 220 бр.

На основание изготвените констативни актове от тези проверки в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД са вписани 215 администратора след извършена предварителна проверка. За 5 администратора процедурата по вписване е прекратена на различни основания.

Съгласно утвърден „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за 2010 г.” са приключили проверките на Областна администрация – Област Бургас и на Администратори на лични данни с предмет на дейност „хотелиерство”. От извършените през месец август проверки на 25 администратори на лични данни с предмет на дейност „хотелиерство” в 13 проверени обекта са установени нарушения и са съставени Актове за установяване на административни нарушения, а в 12 случая не са установени нарушения и проверката е приключила с Констативен акт. Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД са неспазване разпоредбите на чл. 18, ал. 3 от ЗЗЛД (не е уведомена КЗЛД за промяна в подаденото от администратора заявление за регистрация в Комисията) и чл. 23, ал. 4 (не са определени с инструкция техническите и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване).

В процес на приключване са проверките на “Еър Скорпио” ЕООД, “Топлофикация” ЕАД и „Техем Сървисис” ЕООД. През месец ноември предстои проверка на „Български пощи” ЕАД.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АД

СТАТИСТИКА НА ИНФОРМАЦИЯТА ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ”

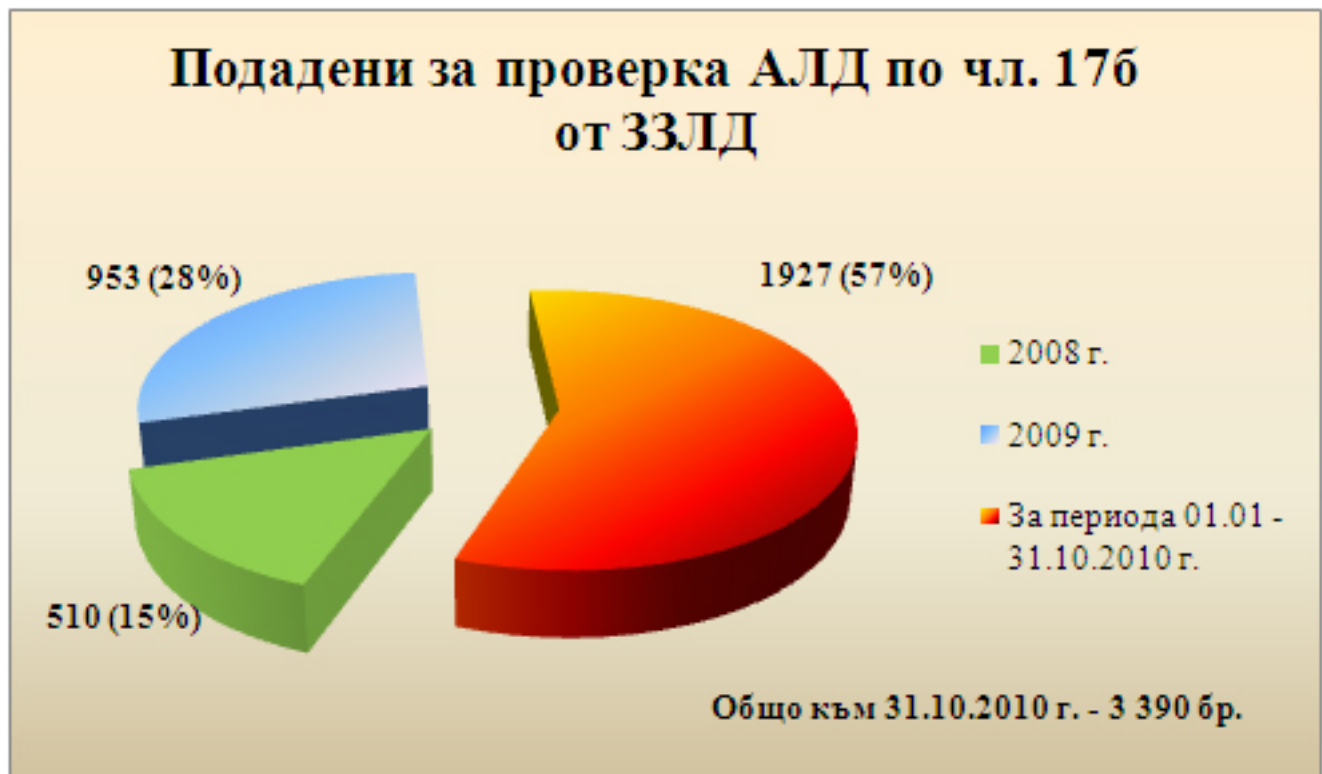
През месеците септември и октомври 2010 г. отдел „Регистър и архив“ е извършвал своите обичайни дейности по поддръжката и обработката на информацията в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри. Основната дейност на отдела е въвеждане, поддръжка и обработка на информацията за регистрация, освобождаване от регистрация и актуализация на администраторите на лични данни. Отделът осъществява справочно аналитична дейност, информационно осигуряване и координация с дирекция „Правни производства и надзор“ във връзка с изготвянето на списъците за проверка на администратори на лични данни по чл. 176 от ЗЗЛД, както и във връзка с постъпили жалби.

На графиката е илюстриран броят заявления на администратори на лични данни, въведени в автоматизираната информационна система (от началото на нейното функциониране):

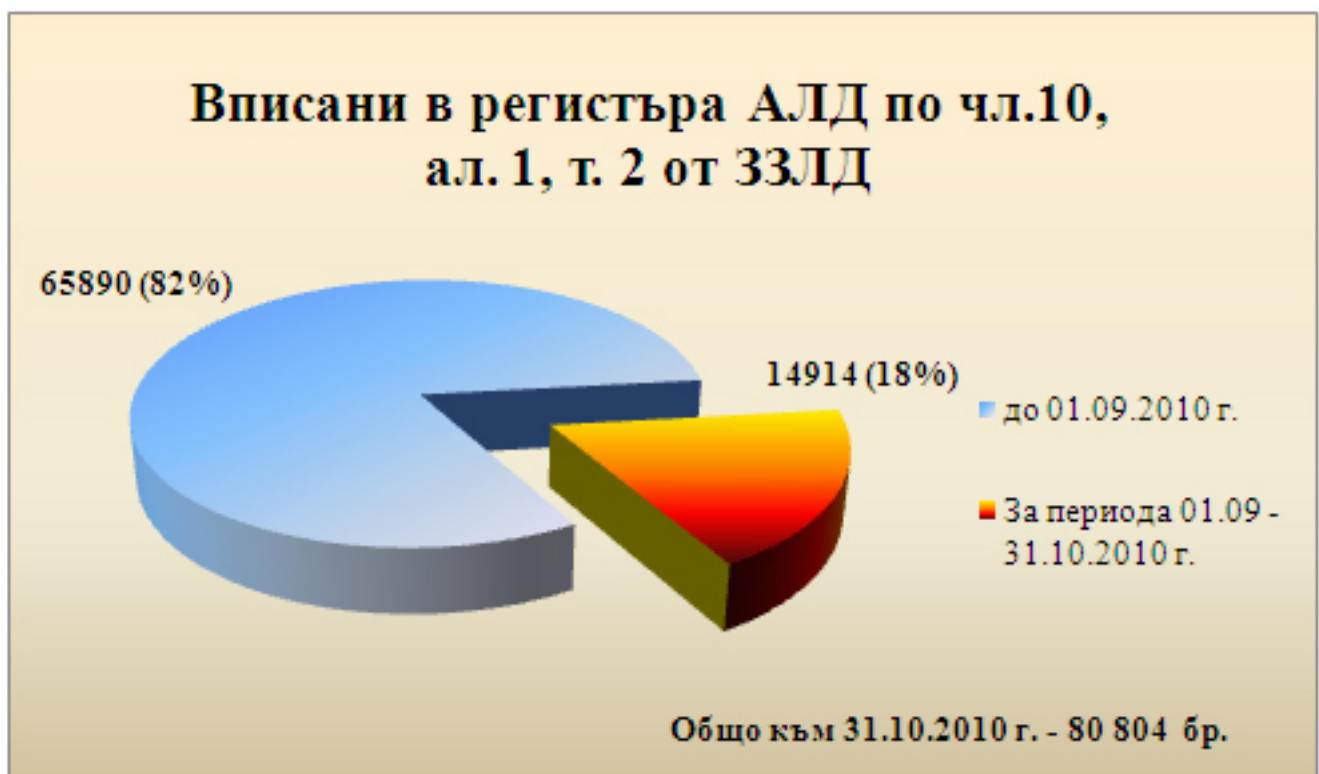

През месеците септември и октомври 2010 г. в информационните масиви на КЗЛД са въведени 1350 заявления за регистрация на администратори на лични данни.

За периода от началото на годината до 31 октомври 3 390 администратора са предложени за проверка по чл. 176 от ЗЗЛД. Графиката илюстрира сравнението с предходните две години:

Тези администратори, които са включени в списъка на предложените за вписване, се предлагат на заседание на комисията и след решение им се издава на уникален идентификационен номер. Веднага след вземане на решението администраторът бива вписан в “Регистъра на АД и на водените от тях регистри с лични данни”. Към настоящия момент в регистъра са вписани над 80804 АД, като само за последните два месеца техният брой е 14914.

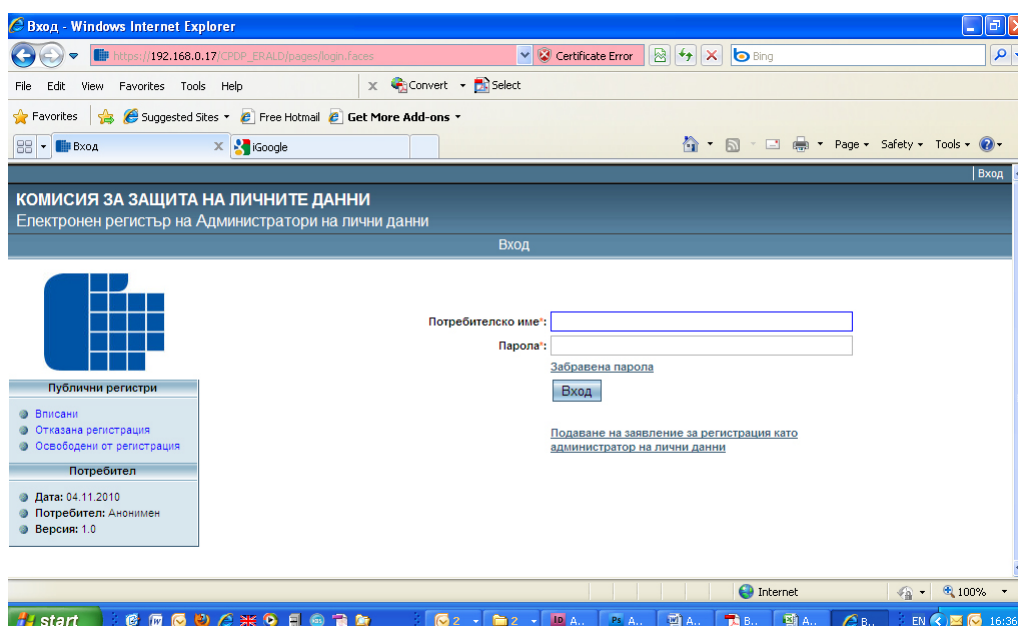

Освободените от регистрация с решение на комисията администратори на лични данни към момента са 6375, като само за последните два месеца техният брой е 1361. На графиката е илюстрирано съотношението на освободените от регистрация АД за периода 01.09 – 31.10.2010 г. спрямо целия период до 01.09.2010 г.

За периода септември – октомври в публичния регистър са публикувани 12267 АД с вече издаден уникален номер. Тези администратори са актуализирали данните си в еРАЛД, а служител от отдела е проверил тяхната коректност и е обработил съответния потвърдителен лист, удостоверяващ автентичността на подалият заявлението.

Регистърът на вписаните администратори на лични данни и Списъкът на освободените от регистрация с решение на КЗЛД са публични и са достъпни от интернет страницата на Комисията за защита на личните данни.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЕ

№ 7/26.05.2010 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на заседание, проведено на 26.05.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), постави на разглеждане Жалба с рег. № Ж-7/20.01.2010 г., подадена от И.Н.С. срещу Космо България Мобайл ЕАД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

В съответствие с принципите по чл. 7 и чл. 9 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) като ответни страни в административното производство са конституирани Космо България Мобайл ЕАД и С. ЕООД (протокол № 15 от 28.04.2010 г.).

За да се произнесе по Жалба с рег. № Ж-7/20.01.2010 г., подадена от И.Н.С., Комисията за защита на личните данни взе предвид следното:

Жалба, рег. № Ж-7/20.01.2010 г., подадена от И.Н.С. срещу Космо България Мобайл ЕАД е изпратена по компетентност от Комисията за регулиране на съобщенията.

В жалбата се излагат твърдения, че при посещение в магазин на мобилния оператор „Глобул” на адрес в гр. С., за целите на регистрация на предплатена услуга, е изискано да бъде копирана личната карта на жалбоподателя – г-н И.Н.С.

Към жалбата са приложени заверени копия на попълнени формуляри за регистриране на потребители на предплатени услуги за мобилен номер ***** от 14.11.2009 г. и за мобилен номер ***** от 17.11.2009 г., както и копие на личната карта на г-н И.Н.С. като приложение към формуляра от 17.11.2009 г.

С писмо, рег. № И-231/28.01.2010 г. на председателя на КЗЛД г-н И.Н.С. е уведомен за постъпилата в Комисията за защита на личните данни негова жалба, и с оглед предприемане на действия по изясняване на фактите, посочени в нея, както и предвид обстоятелството, че в съдържанието на жалбата не фигурира подпис, на основание чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс, в 3-дневен срок от получаване на писмото, на г-н И.Н.С. му е указано да потвърди със собственоръчен или с електронен подпис жалбата си.

В отговор на посоченото по-горе писмо, на 09.02.2010 г. г-н И.Н.С. потвърждава жалбата и моли за разпореждане за заличаване на личните му данни, надхвърлящи нормативно необходимите, както и налагане на съответната административна санкция.

На основание чл. 35 от АПК с писмо, изх. № Ж-7/01.04.2010 г. на председателя на КЗЛД, от Космо България Мобайл ЕАД е изискано становище по жалбата, подкрепено с относимите доказателства.

На 20.04.2010 г., от Космо България Мобайл ЕАД е постъпило становище, в което се излагат твърдения, че в системата им за регистрация на данни на потребителите им не са налични данни за копиран документ за самоличност. Излагат се твърдения, че нарушението е извършено в търговски обект, управляван под търговската марка „Глобул” от С. ЕООД в качеството му на франчайз получател по договор за франчайз.

На редовно заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 28.04.2010 г., Жалба, рег- № Ж-7/20.01.2010 г., подадена от И.Н.С. е обявена за допустима.

С решение, прието на посоченото заседание и във връзка с чл. 35 и чл. 36, ал. 2 от АПК са възложени действия по изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая.

В изпълнение на приетото решение, с писмо, изх. № Ж-7/10/30.04.2010 г. на председателя на КЗЛД до Космо България Мобайл ЕАД е изискано представянето на заверено копие на клиентското досие на г-н И.Н.С. и заверено копие на договори, уреждащи взаимоотношенията му със С. ЕООД.

В отговор на указанията, дадени в посоченото по-горе писмо, на 13.05.2010 г. от Космо България Мобайл ЕАД е постъпило становище, заедно с копие на част от договор за франчайз, сключен на 01.03.2010 г. В становището се пояснява, че договора за франчайз е сключен между Германос Телеком – България ЕАД и С. ЕООД, тъй като Германос Телеком – България ЕАД е оправомощен от Космо България Мобайл ЕАД да сключва договори за франчайз във връзка с преотстъпване ползването на търговската марка “Глобул”. По повод изисканото клиентско досие на жалбоподателя, Космо България Мобайл ЕАД не го представят с обяснението, че г-н И.Н.С. е потребител на предплатена услуга, и предвид спецификата на услугата между оператора и клиента не се сключват писмени споразумения, подобни на договор за мобилни услуги. От Космо България Мобайл ЕАД излагат твърдения, че в системите на Глобул фигурират само основни данни на клиента с оглед целите на фактуриране на ползваните от г-н И.Н.С. услуги.

С писмо, изх. № Ж-7/10/30.04.2010 г. на председателя на КЗЛД до С. ЕООД е изискано становище по жалбата, подкрепено с относимите доказателства, включително заверени копия на договори, уреждащи взаимоотношенията му с Космо България Мобайл ЕАД.

В отговор на посоченото по-горе писмо на 18.05.2010 г. от С. ЕООД изразяват становище, в което изтъкват, че в качеството му на франчайзер има право да извършва регистрация на потребители на предплатени услуги, предлагани от Космо България Мобайл ЕАД.

На следващо място управителят на С. ЕООД сочи, че поради липсата на връзка с електронната документна система на Глобул – EROS, и с оглед избягване на неудобството от повторно явяване на г-н И.Н.С. в магазина на С. ЕООД, му е било предложено да остави копие от личната си карта, а г-н И.Н.С. доброволно е предоставил документа за самоличност, което от страна на управителя на С. ЕООД се възприема като форма на изразяване на съгласие за посоченото действие.

От събраните по административната преписка становища и доказателства, Комисията за защита на личните данни приема жалбата на г-н И.Н.С. по отношение на С. ЕООД за основателна, а в останалата ѝ част я отхвърля като неоснователна.

С. ЕООД е франчайзер по договор, сключен между дружеството и Германос Телеком – България ЕАД.

Съгласно т.10 от § 1 на Допълнителните разпоредби на Закона за корпоративното подоходно облагане франчайз е съвкупност от права на индустриална или интелектуална собственост, отнасящи се до търговски марки, търговски имена, фирмени знаци, изработени модели, дизайни, авторско право, ноу-хау или патенти, предоставени срещу вознаграждение, за да се използват за продажба на стоки и/или за предоставяне на услуги.

Характера на договора за франчайз може да се определи от текстовете на Регламент 4087/88 от 30 ноември 1988 относно прилагането на член 85 алинея 3 от Договора за ЕО по отношение на категории договори за франчайз. Съгласно чл. 1, т. 3, букви а и в от регламента “франчайз” е съвкупност от права на индустриална или интелектуална собственост засягащи марки, търговски названия, фирми, дизайн и модели, авторски права, ноу-хау или патенти, предназначени да бъдат използвани в препродажбата на продукти или за доставянето на услуги на крайни потребители. От своя страна “споразумение за франчайз” е споразумение, чрез което едно предприятие, франчайзодател, дава на друго, франчайз приемател, срещу директно или индиректно финансово вознаграждение, правото да експлоатира някакъв франчайз с цел пускане в търговията на видове продукти и/или определени услуги. Франчайз приемателят запазва качеството си на самостоятелен търговец.

От установените в административното производство факти и обстоятелства, може да се направи извод, че в конкретния случай не е налице възлагане обработването на данните по смисъла на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД от Космо България Мобайл ЕАД на С. ЕООД.

Космо България Мобайл ЕАД обработва личните данни на г-н И.Н.С. предвид нормата на § 80 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения, обн. ДВ, бр. 17 от 2009 г. В тази връзка може да се приеме, че е налице условие за допустимост по чл. 4, ал. 1, т. 1 на обработването на лични данни за идентифициране на потребител на предплатени услуги по чл. 251а, ал. 1, т. 1 и ал. 5, т. 2 от Закона за електронните съобщения.

Установено е, че предмета на жалбата – снемане на копие от личната карта на г-н И.Н.С. е осъществен на 17.11.2009 г. в магазин на С. ЕООД, с адрес в гр. С.

С. ЕООД е администратор на лични данни на собствено основание. При извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни на водените от тях регистри, е установено, че С. ЕООД с ЕИК 120608281, е подало заявление за регистрация в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД с вх. № 1152990 от 26.01.2010 г., като е заявило два регистъра: "Регистър на лица по трудови правоотношения" и „Регистър на клиенти”.

В качеството му на администратор на лични данни С. ЕООД е задължено да спазва изискванията за обработване на лични данни, въведени със Закона за защита на личните данни.

Снемането на копие от български документ за самоличност е действие по обработване на лични данни, осъществено чрез тяхното събиране. Всяко обработване на лични данни следва да е допустимо, т.е. да е налице поне едно от условията по чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и едновременно с това да е подчинено на принципите, посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Обработването на лични данни, чрез снемането на копие от документа за самоличност на г-н И.Н.С. е в противоречие с принципа на пропорционалност на обработваните лични данни – чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД.

С оглед събраните в административното производство становища и доказателства, изяснените факти и обстоятелства, и на основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Уважава Жалба, рег. № Ж-7/20.01.2010 г., подадена от И.Н.С. по отношение извършено от С. ЕООД нарушение на Закона за защита на личните данни, в останалата част отхвърля жалбата като неоснователна.

2. Налага на С. ЕООД, ЕИК: 120608281, със седалище и адрес на управление в гр. С., имуществена санкция в размер на 11 000 (единадесет хиляди) лева, за това, че на 17.11.2009 г. в магазин на С. ЕООД, с адрес в гр. С. са обработени лични данни на жалбоподателя И.Н.С., осъществено чрез снемане на копие от лична карта, съдържащо фамилия, месторождение, постоянен адрес, ръст, цвят на очите и снимка, номер на лична карта, дата на раждане, пол и др., в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона за защита на личните данни.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ**№ 6657 / 07.07.2010 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 07.07.2010 г. (Протокол №25), на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 6657/ 14.04.2010 г. от Ц.К.Б. срещу Политическа партия ГЕРБ.

Административното производство е образувано по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес. С решение на Комисията за защита на личните данни, взето на закрито заседание, проведено на 09.06.2010г. е прието, че жалбата е процесуално допустима. Конституирана като ответна страна в производството е Политическа партия ГЕРБ.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу ПП ГЕРБ, която е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

Жалбоподателката сезира Комисия за защита на личните данни с оплакване за неправомерно разпространение на личните й данни от страна на политическа партия ГЕРБ. В жалбата е посочено, че госпожа Ц.К.Б. доброволно е предоставила на ПП ГЕРБ трите си имена, номера на мобилния телефон, както и личната си карта във връзка с участието й в изборна комисия като застъпник на политическата партия на парламентарните избори през месец юли 2009г. Личните данни на жалбоподателката са качени в интернет страница www.gerb-va.com. Госпожа Ц.К.Б., след участието й в изборите през м. юли 2009г., отново била потърсена по телефона от представител на партията, за да й предложат да участва в изборна комисия за избор на кмет на гр. София. Пет месеца след участието на жалбоподателката в изборната комисия при търсене в Гугъл, тя открила личните си данни-три имена и номер на мобилния й телефон в списъците на партията. Информацията, който съдържа личните й данни, е качена на сайта на ГЕРБ-Възраждане. Съдържанието на файловете, създадени на програмата Excel е видимо, без дори да е нужно да се отвори самият файл. Госпожа Ц.К.Б. е провела неколkokратни разговори с председателя на ГЕРБ-Възраждане, в които е помолила да бъдат заличени съдържащите се в сайта на партията свързани с нея лични данни. Желанието й било файловете, който съдържат данните й да не бъдат общодостъпни, а да се ползват само за вътрешна употреба. В жалбата се сочи още, че съдържанието на таблиците, в който фигурира и нейното име е с неясен статут и може да доведе до погрешни изводи, че госпожа Ц.К.Б. е член на политическата партия, което не кореспондира с действителността. Въпреки изразеното несъгласие на жалбоподателката, личните й данни да са общодостъпни и името й да се свързва с ПП ГЕРБ, информацията, в която те се съдържат, не е премахнат от сайта на партията.

Госпожа Ц.К.Б., счита, че са нарушени правата й по ЗЗЛД и очаква от комисията да вземе решение по изнесените от нея факти в жалбата.

На основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) е изискано становището на ПП ГЕРБ.

На 26.05.2010г. е постъпило в Комисията становище от ПП ГЕРБ, в което се изразява мнение,

че жалбата е неоснователна и е приложено обяснение от председателя на районната структура на партията. В обяснението е посочено, че на интернет страницата на ПП ГЕРБ район Възраждане няма запазени лични данни на Ц.К.Б. Търсачката Google.com не открива при зададени ключови думи, а именно: име и фамилия, данни за жалбоподателката в сайта на партията. Достъпът до данните е възможен единствено при изписване на пълния адрес, което от своя страна предполага познания за пътя до тези файлове. Партията изразява мнение, че достъпът до данните е невъзможен за потребители, използващи сайта или търсещи по зададени ключови думи чрез посочената търсачка.

Линковете, които госпожа Ц.К.Б. е посочила в жалбата си водят до архивни файлове на сървъра, хостващ сайта. В архивните файлове се съдържа само името на жалбоподателката и няма други качени данни, които да са предмет на защита съгласно ЗЗЛД. В обяснението е посочено, че въпреки това, архивните файлове са заличени от хостващия сървър, което е станало по молба на госпожа Ц.К.Б. Към обяснението е приложена разпечатка на информацията, която се съдържа във файловете. Под номер 134 в разпечатката е видно, че фигурират трите имена на жалбоподателката и срещу името ѝ е посочено, че тя е резерва.

При извършена служебна проверка на посочения от жалбоподателката интернет сайт се установи, че към настоящия момент личните ѝ данни са заличени. При търсене по личното име и фамилията на жалбоподателката се установи, че данните ѝ са публикувани само на интернет страница www.koleda365.org/forum.html?func.

На 30.06.2010г. жалбоподателката с молба е уточнила, че доброволно е предоставила личните си данни на ПП ГЕРБ, но счита, че след приключване на изборната кампания, партията неправомерно е продължила да обработва данните ѝ. Иска да ѝ бъдат предоставени доказателства от които да е видно, че ПП ГЕРБ е заличило свързаните с нея лични данни. Към молбата е приложена извадка от интернет, като на нея има отбелязване, че разпечатката е направена на 13.04.2010г. Представено е приложение Б към фактура №0190726821 на "Мобилтел" като на първата страница е заличено името и номера на телефона на лицето, на което е приложението.

С решение на Комисия за защита на личните данни, взето на основание чл.38, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация / ПДКЗЛДНА/, е насрочено открито заседание на 07.07.2010г. за разглеждане на жалбата по същество. За датата на откритото заседание страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК.

На откритото заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява. Ответната страна ПП ГЕРБ не изпраща представител.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица. При извършена служебна справка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че Политическа партия ГЕРБ е изпълнила задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е подала заявление за регистрацията ѝ като администратор на лични данни.

В качеството си на физическо лице Ц.К.Б. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу неправомерно обработване на личните ѝ данни от страна на ПП ГЕРБ в качеството ѝ на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД. Приложените към жалбата писмени до-

казателства потвърждават и изнесените в нея твърдения относно обработване на лични данни на жалбоподателката. В жалбата си госпожа Ц.К.Б. е посочила, че доброволно е предоставила личните си данни на ПП ГЕРБ във връзка с участието си в изборна комисия, в качеството на застъпник на партията на парламентарните избори през месец юли 2009г. Във връзка с това твърдение на госпожа Ц.К.Б., Комисията приема, че е налице условието визирано в разпоредбата на чл.4 от ЗЗЛД, а именно, изричното съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

По административната преписка липсват доказателства, от които може да се направи обосновано предположение, че личните данни на жалбоподателката са обработени от ПП ГЕРБ в разрез на принципите, залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД. Не се събраха доказателства, чието представяне е в тежест на жалбоподателката, че госпожа Ц.К.Б. е изразила несъгласието си, свързаните с нея данни да бъдат обработвани чрез разпространяването им на интернет страницата на партията.

На следващо място, в жалбата се твърди, че госпожа Ц.К.Б. е провела няколко телефонни разговори с организационния секретар и председателя на районната структура на партията, в които е поискала личните ѝ данни да бъдат заличени от сайта и да не бъдат общодостъпни. Към преписката е приложена разпечатка на проведените разговори от телефонен номер *****. При извършена справка в приложената към жалбата разпечатка се установи, че това е номера, който е изписан до името на жалбоподателката. В разпечатката от “Мобилтел” е направено отбелязване на два номера:***** с продължителност 44 секунди и ***** с продължителност 64 секунди. Посочените номера отговарят на публикуваните в сайта на политическа партия ГЕРБ – район Възраждане и са на организационния секретар на партията Александър Митов и председателя Петър Манолов. От разпечатката не може да се удостовери съдържанието на проведените разговори.

В чл.28а от ЗЗЛД е предвидена правната възможност физическото лице да поиска от администратора на лични данни да заличи, коригира или блокира неговите лични данни, обработването на които не отговаря на ЗЗЛД. Формата на искането е писмена и трябва да съдържа определени реквизити. На основание изложеното, Комисията приема, че госпожа Ц.К.Б. не е направила валидно заявление по смисъла на чл.28а от ЗЗЛД до администратора на лични данни за заличаване на данните ѝ от сайта на партията.

От изложеното в жалбата може да се приеме, че госпожа Ц.К.Б. не възразява по принцип, че ПП ГЕРБ обработва свързаните с нея лични данни, а оплакването ѝ е срещу разпространението им чрез публикуването им в интернет страницата на партията. Към настоящия момент данните на жалбоподателката са заличени от интернет страницата на партията и за нея липсва правен интерес да подаде жалба.

С оглед изложеното, Комисията приема, че обработването на личните данни на жалбоподателя от страна на политическа партия ГЕРБ, в качеството ѝ на администратор на лични данни е законосъобразно, поради което жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение.

При гласуването на настоящето решение Мария Матева – член на КЗЛД изрази становището си, че по същество жалбата е основателна. Съображенията ѝ за това решение са, че жалбоподателката е дала съгласието си личните ѝ данни да бъдат обработвани от ПП ГЕРБ във връзка с участието на парламентарните избори през 2009г. като застъпник на партията, но не е давала изричното си съгласие свързаните с нея лични данни да бъдат обработени чрез разпространяването им в интернет страницата на политическата партия. Публикуването на данните в сайта се явява непропорционално спрямо целите, за които са предоставени данните, от което следва че е нарушен принципа на съразмерност съгласно чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.39, ал.2 от ПДКЗЛДНА, Комисията

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег.№6657/14.04.2010г. от Ц.К.Б. срещу Политическа партия ГЕРБ.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 6851/14.07.2010 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.07.2010 г. (Протокол №26), на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 6851/ 21.04.2010 г. от К.А.К. срещу Й.К.К., В.Н.П. и “Юробанк И Еф Джи България” АД.

Административното производство е образувано по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателят сезира Комисията с оплакване, че в края на месец април 2007г. е бил посетен в дома му от П.П.- служител в банка „Юробанк И Еф Джи България” АД, придружен от Й.К.К., познат на семейството му. П.П. му дал набор от документи, попитал за номера на мобилния му телефон и му показал къде да се подпише на документите. Жалбоподателят разгледал документите и попитал лицата в какво качество следва да ги подпише. П.П. му обяснил, че тези документи се отнасят до кредита, който банката ще отпусне на В.Н.П., който е собственик на заложна къща, която се намира в близост до аптеката на съпругата му. Обяснил му още, че с подписване на документите, банката ще има лице за контакти и че той няма да носи никаква отговорност за изтеглени кредит.

На 13.04.2010г. жалбоподателят бил потърсен от И.В., служител в банката, който му обяснил, че се издирва кредитополучателят В.Н.П. и като гарант по кредита следва да започне да го погасява. По-късно господин К.А.К. бил посетен от служители на банката, които му дали копия от договори за поръчителство без посочена дата на сключването им. След като ги разгледал, жалбоподателят установил, че над неговия подпис фигурира думата поръчител. Установил, че е сключил договори с лица, които никога преди това не е виждал. В предоставените му договори фигурирали личните му данни.

На 14.04.2010г. жалбоподателят посетил офис на банката, придружаван от съпругата си и Й.К.К. Поискал обяснение от служителите, по какъв начин са сключени договорите за поръчителство, след като той никога не е посещавал банката. След като се запознал с досието, което се намира в банката, жалбоподателят констатирал, че там има копие на личната му карта като той твърди, че никога не я предоставял.

Господин К.А.К. иска от Комисията, да вземе спешни мерки за проверка на банката и лицата Й.К.К., В.Н.П. и на фирмата, на която е бил отпуснат кредита.

Към жалбата са представени: копие от договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия-плюс“ BL6630 между “Българска пощенска банка” АД и “С. 2004” ЕООД; приложение към договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия-плюс“ BL6630 между “Българска пощенска банка” АД и “С. 2004” ЕООД; договор за поръчителство между “Българска пощенска банка” АД и К.А.К., писмо изх.№9300/0433/16.04.201г. от “Юробанк и Еф Джи България” АД и входящите номера на преписки заведени от жалбоподателя в Министерски съвет и Районна прокуратура гр. София.

На основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становището на “Юробанк и Еф Джи България” АД, “С. 2004” ЕООД и Софийска районна прокуратура.

Към момента Софийска районна прокуратура не е уведомила Комисията за развиващото се пред нея производство.

Писмото до “С. 2004” ЕООД се е върнало в цялост с отбелязване, че получателят се е преместил на друг адрес.

“Юробанк и Еф Джи България” АД в становището си заявява, че във връзка с жалбата на К.А.К. е извършила проверка, за която са уведомили и жалбоподателя. От проверката се е установило, че господин К.А.К. е поръчител по договор за кредит на фирма “С. 2004” ЕООД за сумата от 100 000 лв. Кредитът е гарантиран с имот на жалбоподателя. Банката твърди, че жалбоподателят е бил запознат с договора за кредит и договора за поръчителство и ги е подписал собственоръчно. Подписите върху договорите са положени пред свидетелите П.П. и Й.К.К. Кредитът е отпуснат съгласно правилата на банката за финансиране на малки предприятия. От края на 2009г. кредитът е престанал да бъде обслужван, което е наложило от клона на банката да осъществят контакт с поръчителя по кредита К.А.К. В резултат на предприетите от банката действия по събиране на вземанията, жалбоподателят започнал да отрича, че е подписал договора за поръчителство.

Становището на банката по жалбата на господин К.А.К. е, че той лично е подписал договорите, от което може да се приеме, че е запознат със съдържанието им. Банката уведомява, че датата на сключване на договора за кредит и поръчителство е 09.05.2007г.

Към становището са приложени: договорите за банков кредит и поръчителство с дата 09.05.2007г.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че жалбоподателят е подписал договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия-плюс“ BL6630 между “Българска пощенска банка” АД и “С. 2004” ЕООД като поръчител на договора. Жалбоподателят е подписал и договор за поръчителство. В жалбата си той не отрича, че подписът върху договорите е негов, а отрича факта, че е поръчител по този договор.

В становището си “Юробанк и Еф Джи България” АД заявява, че автентичността на подписите на страните по договора за кредит и поръчителство е удостоверена пред служителите на банката – П.П. и Й.К.К.

Жалбата на К.А.К. срещу Й.К.К. е недопустима, тъй като лицето, срещу когото е насочена не е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Лицето е служител на банката, която е администратор на лични данни.

Жалбата е насочена и срещу В.Н.П. При извършена служебна справка в Търговския регистър се установи, че към датата на сключване на договора за кредит и поръчителство, В.Н.П. е бил едноличен собственик на фирма “С. 2004” ЕООД, на която е отпуснат кредита от банката. На 15.10.2008г. В.Н.П. е продал дружествените си дялове от капитала на фирмата на Д.Д.Д. Жалбата в частта и по отношение на В.Н.П. също е недопустима, поради липсата на пасивно легитимирана

страна в административното производство. В конкретния случай, администратор на лични данни е банката, а фирмата, на която е отпуснат кредита е обработващ лични данни по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. Едноличният собственик на дружеството към 2008г. вече не е В.Н.П., което е още една предпоставка за недопустимостта на жалбата по отношение на В.Н.П.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й Комисията разглежда актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът за защита на личните данни намира приложение относно обработване на лични данни на физическите лица. Съгласно дефиницията на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД обработване на лични данни е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. От своя страна като лични данни може да се определи всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци - признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. Погледната формално и във връзка с изложените в жалбата твърдения, както и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е просрочена. Договора за кредит и поръчителство е сключен на 09.05.2007г. Жалбата пред КЗЛД е депозирана на 21.04.2010г., тоест е подадена след изтичане на преклузивния – едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е “Юробанк и Еф Джи България” АД.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В жалбата се излагат твърдения, от които може да се направи предположение, че има извършено престъпление по смисъла на чл. 308 и сл. от НК. Компетентни органи в тези случаи са органите на прокуратурата.

Видно от доказателствата, приложени от жалбоподателят, той е сезирал Софийска районна прокуратура, като е образувана преписка с вх.№20082/15.04.2010г. Жалбоподателят твърди, че личните му данни са неправомерно обработени от страна на банката без неговото съгласие и знание за това. Иска измамата, която е извършена спрямо него да бъде установена и виновните лица да бъдат наказани за извършеното от тях деяние.

Съгласно чл. 81 във връзка с чл. 24, ал. 4 от Наказателно процесуалния кодекс наказателно производство се образува по тѣжба на пострадалия. В тази връзка не намира приложение нормата на чл. 31, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, която въвежда в задължение образуваната административна преписка да бъде изпратена служебно по компетентност. Още повече, че органите

на прокуратурата не са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК и актовете, които издават нямат характер на административни актове.

Предвид изложеното и на основание чл.27, ал.2, т.3 и т.6 от АПК във връзка с чл.38, ал.1 от ЗЗЛД Комисията,

РЕШИ :

Обявява жалба с рег.№6851/21.04.2010г. от К.А.К. срещу Й.К.К., В.Н.П. и “Юробанк И Еф Джи България” АД, за недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 5357/28.07.2010 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 28.07.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), постави на разглеждане Жалба, рег. № 5357/23.02.2010 г., подадена от Б.Т. срещу „Мобилтел” ЕАД и „Хенди Тел” ЕООД.

За да се произнесе по Жалба, рег. № 5357/23.02.2010 г., подадена от Б.Т. срещу „Мобилтел” ЕАД и „Хенди Тел” ЕООД Комисията за защита на личните данни взе предвид следното:

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

На 23.02.2010 г. в деловодството на КЗЛД е постъпила жалба, служебно препратена по компетентност от Министерски съвет до КЗЛД, КЗП и КРС, подадена от Б.Т., с която последният сезира посочените институции с твърдения, че личните му данни се обработват неправомерно от страна на „Мобилтел” ЕАД, като за целта излага следните факти:

Като клиент на посочената мобилен оператор от 2007 г., през последните два месеца жалбоподателят започнал да получава обаждания от непознати лица, което отдава на нерегламентираната според него услуга „Справочник-Мтел”, предоставяна от „Мобилтел” ЕАД. За целта подал оплакване до мобилния оператор, на което получил незадоволителен отговор.

С цел разрешаване на проблема на 16.12.2009 г. г-н Б.Т. сключва договор за нова сим карта и нов номер, като иска изрично в договора му да фигурира несъгласието му за ползване на услугата „Справочник-Мтел”. Въпреки, че изрично заявява несъгласието си, след 2-3 дни получава sms със съобщение, че новият му номер е включен в тази услуга.

В жалбата си г-н Б.Т. излага оплакване и срещу БТК АД, за което е сезирал КРС и чието разрешаване е извън компетентността на КЗЛД.

Жалбоподателят иска от КЗЛД да наложи максимална санкция на „Мобилтел” ЕАД за укриване на информация, застрашаваща личната неприкосновеност на клиентите чрез безконтролно предоставяне на услугата „Справочник-Мтел”, както и да бъде задължен мобилният оператор да му предостави списък на лицата и тяхната идентификация, интересували се от него и какви негови данни са станали тяхно достояние и гаранции, че всички негови данни са заличени от базата данни на тази услуга.

Към жалбата се прилагат копия от Договор с Мтел от 16.12.2009 г., писмо-отговор от Мтел и БТК, справка от БТК АД за проведени разговори.

В условията на служебното начало, с оглед проверка на предпоставките за допустимостта на жалбата, с писмо изх. № 5357/09.03.2010 г. е изискано писмено становище относно визираните в жалбата факти, подкрепено с нужните писмени доказателства (заверено копие от договора между „Мобилтел” ЕАД и Б.Т. от 16.12.2009 г.), както и информация относно предоставяната от „Мобилтел” ЕАД услуга „мтел-справочник“ (какъв обем информация се предоставя, на кого, по какъв ред, с каква цел, предприети мерки срещу евентуални злоупотреби).

С писмо вх. № 5357/22.03.2010 г. от „Мобилтел” ЕАД изразяват становище за неоснователност на жалбата като сочат, че след извършена проверка е установено, дружеството има сключен договор № Т1362629 от 16.12.2009 г. с жалбоподателя (копие от който се прилага) и че съгласно волеизявлението на г-н Б.Т. последният не е включен в телефонната справочна услуга на „Мобилтел”, поради което информацията относно имената и номера му не са предоставяни на трети лица. Посочват, че полученото от него краткото текстово съобщение, че е включен в услугата вероятно се дължи на техническа грешка. Поясняват, че ползващите тази услуга предварително заявяват желанието да я ползват и че търсенето се извършва по име на абоната, като към всеки един момент абонатът може да заяви оттеглянето на съгласието си за ползването ѝ.

Видно от представените доказателства и становища се налага извода, че жалбата е редовна, подадена в срок, при наличие на правен интерес.

По жалбата са насрочени и проведени две открити заседания на Комисията за защита на личните данни.

На проведеното на 14 април 2010 г. открито заседание, жалбоподателят се явява лично, а ответната страна – „Мобилтел” ЕАД се представлява от юрисконсулт Веселин Иванов.

Жалбоподателят излага твърдения, че представеният в административното производство от „Мобилтел” ЕАД договор е различен от договора, който той държи. Счита, че съществува втори договор от дата 24.12.2009 г., като договорът, който той бил подписал е с дата 16.12.2009 г. Затова моли „Мобилтел” ЕАД да представят оригиналния договор, като от своя страна той ще представи договорът, който се намира у него. В допълнение, г-н Б.Т. сочи, че договорът от 16.12.2009 г. е сключен с посредничеството на „Хенди Тел” ЕООД.

С оглед изложените факти и обстоятелства, с решение, прието на редовно проведено на 14 април 2010 г. заседание, Комисията за защита на личните данни отлага разглеждането на жалбата за 12 май 2010 г., като конституира като заинтересована страна в административното производство „Хенди Тел” ООД. Комисията за защита на личните данни задължава господин Б.Т. да представи оригинала на договора с „Мобилтел” ЕАД, а „Мобилтел” ЕАД - да предостави договора за търговско партньорство с дружество „Хенди Тел” ООД.

В отговор на писмо, изх. № В-5357/16.04.2010 г. на председателят на Комисията за защита на личните данни, с което се уведомява „Хенди Тел” ЕООД за конституирането му като заинтересована страна, уведомява се за насроченото открито заседание и се изисква становище и относими доказателства по жалбата на г-н Б.Т., от страна на „Хенди Тел” ЕООД представят исканото становище.

Към становището се представят и договор между „Хенди Тел” ЕООД и „Мобилтел” ЕАД, както и удостоверение на КЗЛД за регистрация на дружеството в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от комисията.

„Хенди Тел” ЕООД изразяват становище относно наличието на несъгласие на жалбоподателя да бъде включван в Телефонната справочна услуга на „Мобилтел” ЕАД, което обслужващия продавач-консултант в съответния търговски обект е отбелязал на съответните места в договора.

За проведеното на 12 май 2010 г. открито заседание страните в административното производство са редовно уведомени. Жалбоподателят се явява лично. За „Мобилтел” ЕАД се явява юрисконсулт Иванов. „Хенди Тел” ЕООД не изпраща представител.

Жалбоподателят Б.Т. заявява, че оттегля жалбата си, подадена срещу „Мобилтел” ЕАД.

В допълнение насочва оплакванията си към „Хенди Тел” ЕООД, като излага твърдения, че дружеството от негово име и ползвайки негови лични данни е съставил втори договор от 24.12.2009 г.

Видно от екземплярите на договор, сключен между жалбоподателя и „Мобилтел” ЕАД, представени от страните, може да се направи извод, че представляват един и същ договор. И на двата екземпляра е поставено обозначение https://exit.mobiltel.bg/externalordertemplates/l/Contract_New_Template, и дата 16.09.2009 г.

Различията между тях е изразяват в направените на ръка допълнения, като номер, поставен от администратора на лични данни – „Мобилтел” ЕАД и номер на лична карта на жалбоподателя.

Алтернативно, ако се приеме, че съществува втори договор от 24.12.2009 г., за сключването на който не е била налице волята на жалбоподателя, то може да се приеме, че неговите твърдения в тази насока представляват твърдения за извършено престъпление по смисъла на чл. 308 и сл. от Наказателния кодекс. Компетентни органи в тези случаи са органите на прокуратурата.

Съгласно чл. 81 във връзка с чл. 24, ал. 4 от Наказателно процесуалния кодекс наказателно производство се образува по тъжба на пострадалия. В тази връзка не намира приложение нормата на чл. 31, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, която въвежда в задължение образуваната административна преписка да бъде изпратена служебно по компетентност. Още повече, че органите на прокуратурата не са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК и актовете, които издават нямат характер на административни актове.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2, т. 3 и т. 6 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, и чл. 56, ал. 1 от АПК, във връзка с молба от г-н Б.Т., изразена в открито заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 12 май 2010 г.

РЕШИ:

Прекратява производството по Жалба, рег. № 5357/23.02.2010 г., подадена от Б.Т. от гр. София, в частта ѝ срещу „Мобилтел” ЕАД – поради нейното оттегляне, а в частта ѝ срещу „Хенди Тел” ЕООД – поради нейната недопустимост.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ 7283 / 28.07.2010 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 28.07.2010 г. (Протокол №28), на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 7283/ 11.05.2010 г. от С.Н.В. срещу „Мобилтел“ ЕАД.

Административното производство е образувано по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес. С решение на Комисията за защита на личните данни, взето на закрито заседание, проведено на 14.07.2010г. е прието, че жалбата е процесуално допустима. Конституирана като ответна страна в производството е „Мобилтел“ ЕАД.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу юридическо лице- „Мобилтел“, което е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Дружеството е подало заявление пред Комисията за регистрацията му като администратор на лични данни, с което е изпълнило задължението си по чл.17 от ЗЗЛД.

Жалбоподателката сезира Комисията с оплакване, че преди шест месеца е установила, че мобилният оператор чрез свой служител е предоставил достъп до личните ѝ данни, които са му дадени във връзка със сключването на договор за предоставяне на мобилни услуги. Лицето, на което „Мобилтел“ ЕАД е предоставило достъпа до личните данни на жалбоподателката, имало възможност да извършва справки на проведените от госпожа С.Н.В. разговори, а също така има достъп и до текстовите съобщения, които получава и изпраща.

Жалбоподателката твърди, че с неправомерният достъп до свързаните с нея лични данни, се нарушава правото и на личен живот, което е обект на защита от ЗЗЛД. Искането на госпожа С.Н.В. до Комисията е, да бъде извършена проверка по изнесените от нея факти и да се установи неправомерно обработване на личните ѝ данни от страна на мобилния оператор.

На основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становището на „Мобилтел“ ЕАД.

На 01.07.2010г. в КЗЛД е постъпило становището на фирма „Мобилтел“ ЕАД, в което е посочено, че след извършена проверка се е установило, че С.Н.В. има регистрация за предлагана от дружеството услуга „Електронна фактура“. Тази услуга представлява предоставяне на оторизиран достъп до информация в електронен формат, относно текущата фактура на абоната по посочен от него договор, за извлечение „А“ и детайлно извлечение „Б“. Достъпът се осъществява чрез уеб страницата на дружеството. Съгласно т.2 от Условията за използване на услугата „Електронна фактура“, задължение на администратора на лични данни е да осигури възможност за безвъзмездно ползване на абонатите си на предлаганата услуга. Той е задължен да предостави на абоната потребителско име и изпрати на посочения от абоната имейл адрес, първоначална парола за достъп до услугата. В становището

е посочено, че С.Н.В. е регистриран потребител на сайта на дружеството от 19.04.2006г., потребителското й име е ***** и имейл адресът й е *****. Паролата за достъп до предлаганата услуга е получена на посочения от жалбоподателката електронен адрес. На 19.04.2006г. е била направена първата регистрация в сайта на „Мобилтел” ЕАД. Ползването на услугата “електронна фактура” за първи път е осъществено от жалбоподателката на 26.11.2008г. Администраторът на лични данни заявява, че кода за персоналния достъп е изпратен на телефона на госпожа С.Н.В. и не е предоставян достъп до свързаните с нея лични данни на трети лица. Посочено е, че съгласно т.9 от Условието за използване на услугата “Електронна фактура”, „Мобилтел” ЕАД не носи отговорност за осъществен достъп до информацията, предоставена от абоната чрез услугата, от неоторизирани лица по вина на абоната, в следствие на неправилно или небрежно боравене със системата.

Към становището са приложени копие от удостоверение, издадено от Агенцията по вписванията и копие от пълномощно.

С решение на Комисия за защита на личните данни, взето на основание чл.38, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), е насрочено открито заседание на 28.07.2010г. за разглеждане на жалбата по същество. За датата на откритото заседание страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК.

На откритото заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява. Ответната страна се представлява от юрисконсулт Евелена Митрева, надлежно упълномощена.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване на достъпа на лицата да тях и да осъществява контрол по спазването на закона, с цел гарантиране на правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на закона се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място, законът осигурява защитата на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните лични данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано чрез един или повече специфични признаци. На второ място, приложимостта на ЗЗЛД е обвързана с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. На следващо място, за реализирането на контролните правомощия на Комисията в изпълнение на закона, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни.

От събраните по административната преписка доказателства, може да се направи извод, че администраторът на лични данни „Мобилтел” ЕАД, обработва личните данни на жалбоподателката по смисъла на §1 от ДР на ЗЗЛД. Не е спорно, че жалбоподателката е абонат на „Мобилтел” ЕАД и между тях има сключен договор за предоставяне на мобилни услуги. Администраторът на лични данни - „Мобилтел” ЕАД обработва свързаните с госпожа С.Н.В. лични данни при наличието на условието на чл.4, т.3 от ЗЗЛД, което е предпоставка за допустимост на обработването. Не се отрича от страните в административното производство, че личните данни са предоставени от жалбоподателката и е налице изричното й съгласие за обработването им за конкретната цел – сключване и изпълнение на договора.

Конкретния повод, по който жалбоподателката е сезирала Комисията, е твърдението, че мобилният оператор е предоставил неправомерен достъп до данните й на трето лице. Достъпът се изразява в това, че третото лице има възможност да извършва справки по отношение на провежданите от госпожа С.Н.В. разговори (входящи и изходящи), а също така и до текстовите съобщения.

Ответната страна е уточнила в писменото си становище, че госпожа С.Н.В. е поискала

извършване на предлаганата от дружеството услуга - „Електронна фактура”. Услугата представлява предоставяне на оторизиран достъп до информация в електронен формат, относно текущата фактура на абоната и получаване на извлечения „А” и „Б” чрез уеб страницата на оператора. При поискване на този вид услуга, „Мобилтел” ЕАД е задължен да осигури възможност за ползването ѝ безвъзмездно, а за абоната на дружеството възниква задължението да си направи регистрация и да спазва условията за използването на услугата. Госпожа С.Н.В. е изпълнила задължението си като на 19.04.2006г. се е регистрирала на сайта mtel.bg с потребителско име *****. Паролата за достъп е изпратена от мобилния оператор на посочения от абоната имейл адрес. За първи път услугата “Електронна фактура” е използвана от жалбоподателката на 26.11.2008г. Твърдението на администратора на лични данни е, че кодът за достъп до услугата е персонален и той не е предоставян на други лица, освен на жалбоподателката.

За ползването на услугата “Електронна фактура” всеки абонат на мобилния администратор подава до него молба-декларация по образец. С нея лицето декларира, че желае да му бъде предоставена услугата, както и, че е запознато и приема Условията за ползването ѝ. Условията са неразделна част от молбата-декларация. С декларацията абонатът изразява съгласието си да получи служебно генерирана парола на посочения в молбата-декларация e-mail адрес.

С приемането на Условията, абонатът се задължава да използва предоставената му услуга само за собствени нужди. Абонатът определя сам лицата, които желае да имат достъп до информацията, получавана чрез Услугата и отговаря за осъществяването на контрол за недопускане на неоторизиран достъп тази информация. Жалбоподателката е запозната и с обстоятелството, че мобилният оператор не носи отговорност за осъществен достъп до информацията, която ѝ е предоставена чрез услугата „Електронна фактура”, от неоторизирани лица по нейна вина в следствие на неправилно или небрежно боравене със системата, предоставяне на потребителското име или парола на трети лица.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил посочената в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД възможност, от една страна, на администраторите на лични данни сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

По административната преписка не се събраха доказателства, че при обработване на личните данни на жалбоподателката, администраторът на лични данни е нарушил принципите за обработване, визирани в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

Във връзка с изложеното Комисията, приема, че личните данни на жалбоподателката се обработват правомерно от страна на администратор на лични данни, при наличие на две от условията, визирани в чл.4 от ЗЗЛД и при спазване на принципите в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД. Твърденията на жалбоподателката за допуснат от страна на мобилния оператор, неправомерен достъп до данните ѝ не са подкрепени с доказателства.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.39, ал.2 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег.№7283/11.05.2010г. от С.Н.В. срещу „Мобилтел” ЕАД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№8947/28.07.2010 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 28.07.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. №8947/05.07.2010 г., подадена от С.Т.С. срещу „М.” ООД.

Административното производство е образувано по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателят сезира Комисията с оплакване, че на 03.02.2010г. разбрал, че бившият му работодател фирма „М.” ООД е разпространил негови лични данни (три имена и единен граждански номер) на голям брой лица чрез изпращане на писма по електронната поща и факсове. Жалбоподателят твърди, че личните му данни са разпространени без неговото съгласие. Управителят на фирмата е разпоредил на служител от офиса в гр. Б., да разпрати писмата до клиенти на дружеството, които съдържат данните на господин С.

Жалбоподателят иска от Комисията, да бъде извършена проверка и да бъде прекратено разпространението на личните му данни.

Жалбоподателят твърди, че е подал жалба до КЗЛД на 23.02.2010г., като е приложил известие за доставка (обратна разписка) и към момента на подаване на втората жалба не е получил отговор от Комисията.

Към жалбата е приложено като доказателство, уведомително писмо от фирма „М.” с дата 26.01.2010г.

В хода на административното производство, Комисията установи, че е сезирана с жалба рег.№5682/2010г. от Б.Н.Н. По жалбата е постановено решение №5682/26.05.2010г. на КЗЛД, с което е уважена жалбата на Б.Н. и на „М.” ООД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 15 000 лв. за нарушаване на чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД.

Комисията констатира, че към административна преписка рег.№5682/01.03.2010г., „М.” ООД е представил като доказателства: трудов договор от 29.05.2008г. между С.Т.С. и „М.” ООД, заповед от 22.01.2010г. за прекратяване на трудовото правоотношение със С.Т.С. , считано от 27.01.2010г. и справка от НАП за С.Т.С. КЗЛД присъединява цитираните доказателства към административна пре-

писка рег.№8947/05.07.2010г. Присъединява и всички останали доказателства, които са относими към настоящето производство.

На основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становището на „М.” ООД.

На 03.08.2010г. в КЗЛД е постъпило писмено становище от „М.” ООД, в което се посочва, че твърденията на жалбоподателят са неверни. Управителят на „М.” ООД заявява, че не е давал указания на управител на клона на фирмата в гр. Б., инж. Д. А., да разпространява чрез уведомителното писмо личните данни на жалбоподателя. Управителят на клона на дружеството по собствена инициатива е предприел действията по уведомяване на клиентите на фирмата, за прекратеното трудово правоотношение с жалбоподателя. Уточнява се, че офиса на фирмата в гр. Б., няма статут на клон на дружеството, поради което управителят няма оперативна самостоятелност и не може да го представлява, съгласно разпоредбата на чл.141, ал.2 от Търговския закон (ТЗ). В тази връзка се излагат мотиви, че действията по разпространяване на личните данни на господин С., макар и привидно да са извършени от името на дружеството, не могат да бъдат свързани с него. В становището се твърди още, че С.Т.С. е знаел за намерението на управителя на офиса на фирмата в гр. Б., да разпространи свързаните с него лични данни, даже е бил запознат със съдържанието на разпратеното уведомително писмо от 26.01.2010г. Към становището на ответната страна са приложени обяснения от инж. Д.А.

За да се произнесе по жалба, рег. № 8947/05.07.2010 г., подадена от С.Т.С. срещу „М.” ООД, Комисията за защита на личните данни взе предвид следното:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес. С решение на Комисията за защита на личните данни, прието на заседание, проведено на 14.07.2010г. жалбата е обявена за процесуално допустима.

На откритото заседание, насрочено за 28.07.2010г. за разглеждане на жалбата по същество, страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателят не се явява и не се представлява. Ответната страна се представлява от адвокат Г.Г., надлежно упълномощена от управителя на дружеството.

Процесуалният представител на ответната страна на откритото заседание изразява становище за недопустимост на жалбата, като моли КЗЛД да я остави без разглеждане и прекрати административното производство. Мотивите за недопустимостта на жалбата са, че административния орган се е произнесъл с решение №5682/26.05.2010г. по жалба от Б.Н., но в диспозитива се е произнесъл и по отношение на С.Т.С. Адвокат Г. моли да бъдат присъдени направените от доверителите ѝ разноски във връзка с административното производство.

Алтернативно, адвокат Г. изразява мнение за неоснователност на жалбата.

От събраните в производството писмени доказателства, Комисията намира за установено следното:

Жалбоподателят е сключил трудов договор на 29.05.2008г. с „М.” ООД. Със заповед от 22.01.2010г. трудовото му правоотношение е прекратено, считано от 27.01.2010г.

Към жалбата е представено уведомително писмо от името на „М.” с дата 26.01.2010г. без определен конкретен адресат. Писмото е подписано и подпечатано с печата на фирмата. С писмото се уведомяват клиентите на дружеството, че лицето С.Т.С. е освободен от работа и считано от датата на освобождаването му, действията му по никакъв начин не могат да се обвързват с дейността на фирмата. В уведомителното писмо, жалбоподателят е идентифициран, както с посочване на трите му имена, така и с изписване на единния му граждански номер. Информацията, която се съдържа в писмото, представлява лични данни по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД.

„М.” ООД е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни. Администраторът е заявил пред Комисията, че води един регистър с наименование „трудова

досиета”. Посоченото нормативно основание, на което се обработват данните е Кодекса на труда, Кодекса за социално осигуряване и Закона за здравното осигуряване.

Комисията не споделя мотивите на ответната страна, изразени в писменото ѝ становище от 03.08.2010г., че управителите на дружеството не са давали указание за разпространяване на личните данни на бивши служители и предприетите действия от управителя на офиса в гр. Б., по изготвяне и изпращане на клиентите на фирмата на уведомителното писмо, не могат да се обвържат с “М.” ООД. В становището е уточнено, че офиса на фирмата в гр. Б. няма статут на клон на дружеството и не представлява самостоятелен търговски субект. При извършена служебна справка в Търговския регистър, Комисията установи, че няма вписан клон, съгласно разпоредбата на чл.17 от ТЗ на “М.” ООД в гр. Б. В тази връзка Комисията приема, че управителят на офиса в гр. Б. е “обработващ лични данни”, по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД, а администратор на лични данни е “М.” ООД. В разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД е предвидено задължение на администраторите на лични данни, което включва предприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на данните от случайно или незаконно унищожаване, загуба, неправомерен достъп или разпространение на данните. В случаите, когато обработването на личните данни не се извършва от администратора, какъвто е и настоящият случай, то той е длъжен да осигури достатъчно гаранции за защитата им. Във връзка с изложеното, Комисията приема, че “М.” ООД, в качеството му на администратор на лични данни не е изпълнил вмененото му с цитираната разпоредба от закона задължение, да защити свързаните със С.Т.С. лични данни.

В §1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е дадена легална дефиниция на “обработване на лични данни”, което представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба разкриване чрез предаване, разпространение, предоставяне, актуализиране или комбиниране и т.н.

На основание изложеното, Комисията приема, че личните данни на господин С. са обработвани до прекратяване на трудовото правоотношение от администратора на лични данни при наличието на условието, визирано в чл.4, т.3 от ЗЗЛД.

От приложените към административната преписка доказателства се установи, че данните са били разпространени до трети лица чрез изпращането на уведомително писмо от 26.01.2010г. В уведомителното писмо са посочени лични данни на жалбоподателя, а именно: три имена, единния му граждански номер и информация за прекратените му трудови правоотношения. Обстоятелството, че данните на жалбоподателя са разпространени чрез уведомителното писмо се потвърждава и от ответната страна. В изразеното писмено становище до Комисията се посочва, че управителите на дружеството не са давали указания на управителя на офиса в гр. Б. да разпространи данните, но не се отрича това обстоятелство. В обясненията си инж. Д. А. – управител на офиса в гр. Б. е посочил, че „единствено и само на „С.Т.К.” ЕООД” е изпратил уведомителното писмо, поради което Комисията приема, че това обстоятелство е безспорно установено.

В ЗЗЛД законодателят е определил в чл.19, задължението на администраторите на лични данни, да предоставят информация на физическите лица, чиито данни обработват свързана с получателите или категориите получатели, на които данните могат да бъдат разкрити. На откритото заседание на КЗЛД, процесуалният представител на ответната страна е заявил, че „в разговор с управителя на дружеството” му е станало ясно, че са предприети мерки от страна на администратора на лични данни в изпълнение на разпоредбата на чл.19 от ЗЗЛД. Не са представени доказателства, доказването на които е в тежест на дружеството, че е предоставена информация на жалбоподателя за лицата, на които са разкрити данните му, поради което Комисията приема, че администраторът на лични данни не е изпълнил задължението си по чл.19 от ЗЗЛД.

На следващо място, в ЗЗЛД не е определен минимален брой на лицата, на които може да се разпространят личните данни на физическите лица, без това да представлява нарушение на ЗЗЛД.

В този ред на мисли Комисията приема, че е несъстоятелен доводът на „М.“ ООД, че свързаните със С.С. лични данни са предоставени единствено и само на „С.Т.К.“ ЕООД. Предвид твърдението следва да се посочи и че при обработване на данните, чрез тяхното разпространяване е необходимо да е налице условие за допустимост на действието по обработване на личните данни (чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД). В конкретния случай за разпространението на личните данни на жалбоподателя на трети лица не е налице нито едно от условията за допустимост при обработване на данните.

С разпространяването на личните данни на жалбоподателя, до клиенти на администратора на лични данни са надхвърлени целите, за които данните са събрани и обработени. Нарушен е принципът на съразмерност и пропорционалност, визиран в чл.2 от ЗЗЛД. Личните данни на С.Т.С. са обработени допълнително по начин, несъвместим с целите, за които са събрани, а именно: договорните взаимоотношения.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

С настоящето решение Комисията за защита на личните данни, установи по безспорен начин, че „М.“ ООД чрез представляващите го лица – Н.И.С.-Й. и Ц.К.И. на 26.01.2010г. в гр. Б. е извършило административно нарушение изразяващо се в неправомерно обработване личните данни на С.Т.С. С действията си „М.“ ООД е нарушило принципа на пропорционалност, посочен в чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД при обработване на личните данни на жалбоподателя. Освен това при обработването на свързаните със С.Т.С. лични данни не е било налице, нито едно от посочените в чл.4 от ЗЗЛД условия. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извърши при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Администраторът на лични данни не е уведомил жалбоподателя, че личните му данни ще се предоставят на трети лица, с което не е изпълнил задължението си по чл.19, ал.1, т.3 от ЗЗЛД. „М.“ ООД не е изпълнил и задълженията си визирани в чл.23, ал.1 и чл.24, ал.2 от ЗЗЛД, да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита на данните, както и да осигури достатъчно гаранции за защитата им. Комисията установи, че деянието не е извършено при условията на неизбежна отбрана или крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

Комисията оставя без уважение искането на адвокат Г. за присъждане на разноски в полза на доверителите ѝ, с оглед уважаването изцяло на жалбата.

Комисия за защита на личните данни установи, че със свое решение №5682/26.05.2010г. е уважила жалбата на Б.Н. и е наложила на „М.“ ООД административно наказание – имуществена санкция в размер на 15 000 лв. Действието, с което администраторът на лични данни е нарушил разпоредбата на чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД е едно и също, както по отношение на Б.Н., така и по отношение на С.Т.С. С уведомителното писмо от 26.01.2010г. са разпространени личните данни на двете лица. Съблюдавайки принципа залегнал в чл.17 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), че никой не може да бъде наказан повторно за административно нарушение, за което е бил вече наказан с влязло в сила наказателно постановление или решение на съда, Комисията смята, че администраторът на лични данни е наказан с цитираното решение и с настоящето решение, въпреки основателността на жалбата, не следва да се налага административно наказание.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установява-

не истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 във връзка с чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Уважава жалба с рег. №8947/05.07.2010, подадена от С.Т.С. срещу „Майнниг” ООД.

На основание чл.17 от ЗАНН, Комисията не налага административно наказание на „М.” ООД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 8975/28.07.2010 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 28.07.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. №8975/05.07.2010 г. от Е.Т.М. срещу Й.Д.Й.

В жалбата на Е.Т.М. е изложено, че в нарушение на ЗЗЛД, лицето Й.Д.Й. е обработил свързаните с нея лични данни без нейно съгласие. Й.Д.Й. е подготвил сигнал до Варненска окръжна прокуратура с искане жалбоподателката да бъде поставена под пълно запрещение. В сигнала на Й.Д.Й. са посочени единият граждански номер, адреса, телефона, месторождението, паспортните данни, семейното положение и др. информация за жалбоподателката, която по смисъла на ЗЗЛД представлява лични данни. Във връзка със сигнала е образувано гр.д. №145/2010г. по описа на Варненски окръжен съд. Госпожа Е.Т.М. твърди, че Й.Д.Й. не е администратор на лични данни и с подаването на сигнала и използването на личните й данни й е нанесъл имуществени и неимуществени вреди.

Жалбоподателката иска от КЗЛД да се приложи разпоредбата на чл.42, ал.9 от ЗЗЛД и на виновното лице да се наложи глоба за неправомерното обработване на данните й.

Към жалбата е приложен сигнал от Й.Д.Й. до Окръжна прокуратура гр. Варна, ведно с приложенията към него и удостоверение за актуално състояние на общински комитет “Васил Левски”.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната

дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД. Съгласно цитираната разпоредба, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

В сигнала на Й.Д.Й. до Окръжна прокуратура гр. Варна е отразено, че той познава жалбоподателката от 1992г. Изложено е, че през 2009г. госпожа Е.Т.М. му се е обадила, за да поиска от него услуга. На основание данните, които се съдържат в сигнала може да се приеме, че е налице хипотезата на чл.1, ал.7 от ЗЗЛД. Личните данни на госпожа Е.Т.М. са обработени от Й.Д.Й. за лични нужди, което обработване е изключено от приложното поле на ЗЗЛД.

Предпоставките за недопустимост на жалбата са, че липсва пасивно легитимирана страна в административното производство, което е пречка за развиването му и за този вид обработване на лични данни не се прилага ЗЗЛД.

С оглед гореизложеното, поради невъзможността да се конституира ответна страна - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, в съответствие с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК и във връзка с чл.1, ал.7 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Прекратява административното производство образувано по жалба с рег. №8975/05.07.2010г. от Е.Т.М. срещу Й.Д.Й.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 8075/10

София, 02.10.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 04.10.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. №8075/31.05.2010 г. от група граждани срещу директора на РД „Автомобилна администрация”- П. г-н Й.А.

На 31.05.2010 г. в комисията постъпва протестно писмо от група граждани, изпратено и до министър председателя, гл. прокурор на РБ и Комисията по правата на човека. В него лицата се

оплакват от действията на началника на РД „Автомобилна администрация”- П. съвместно с тези на „Икономическа полиция”- гр. П., свързани със спиране от движение на коли от фирми превозвачи и съставяне на актове на водачите им, както и оказване на принуда за ползване на услугите на други фирми за превозване. В жалбата конкретно като нарушение се сочи използването на личните данни на жалбоподателите от началника на РД „Автомобилна администрация”- П. с цел съставяне на наказателни постановления във връзка с извършени нарушения, свързани с осъществяване на обществен превоз.

Като лице за контакти се сочи председателя на „Национална асоциация за защита на превозвачите” г-н Г. Р.

Към жалбата се прилагат 7 бр. копия на наказателни постановления.

Жалбата не е подписана.

В условията на служебното начало с писмо изх. № 8075/10/11.06.2010 г. на посоченото за контакт лице са дадени указания за отстраняването на нередовността на жалбата.

Към момента на постановяване на настоящото решение не са предприети действия по отстраняване нередовността на жалбата си, съгласно дадените указания в законоустановения 3-дневен срок.

В чл.29, ал.2 от АПК са определени законовите реквизити, които трябва да съдържа искането /жалбата/, а именно: пълното име на адресата, от който изхожда искането, естеството на искането, дата и подпис.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа искането, с което се сезира Комисията.

Подадената жалба не е подписана.

С цел откриване на производство по разглеждане на жалбата, изразяващо се в извършване на проверка по случая и изискване на становище и доказателства от страна на ответната страна в административното производство, на основание чл.30, ал.1 от АПК е необходимо в тридневен срок от получаване на съобщението, заинтересованата страна да потвърди жалбата си като я подпише с електронен подпис или като депозира жалбата в писмен вид, подписана от нея и я съобрази с изискуемите се от закона реквизити.

В този смисъл жалбоподателите са длъжни да окажат съдействие на административния орган с оглед защита на интересите си, което се явява тяхно задължение по силата на разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от АПК.

Видно от приложената към преписката обратна разписка, жалбоподателите са уведомени на 24.06.2010 г., че в случай на неизпълнение на дадените му указания за отстраняване на нередовностите на жалбата в 3- дневен срок административното производство ще бъде прекратено.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА и чл. 30, ал. 1 от АПК, Комисията

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. № 8075/31.05.2010 г. от група граждани срещу началника на РД „Автомобилна администрация”- П.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ 6526/10****София, 06.10.2010 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 09.06.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), постави на разглеждане Жалба, рег. № 6526/08.04.2010 г., подадена от Д.В.

За да се произнесе по Жалба, рег. № 6526/08.04.2010 г., Комисията за защита на личните данни взе предвид следното:

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба с рег. №6526/08.04.2010 г., подадена от Д.В. с електронен подпис, в която се сочи, че при регистрация в интернет портала <http://icadastre.bg> с роля на потребител на АГКК е възможно да се получи достъп до ЕГН на физическо лице, без да има законна причина тези данни да бъдат предоставяни. Излага се съмнение, че портала притежава гаранции за спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни. В искането е инкорпорирано копие на екранна справка, съдържаща лични данни и примерни резултати от направени искания.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява **редовна**.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК при подаване на искане административният орган е длъжен да провери предпоставките за допустимостта на искането и за участието на заинтересованите граждани или организации в производството по издаването на индивидуалния административен акт. Една от предпоставките за допустимост на искането е да е налице правен интерес на заявителя за издаването на съответния административен акт. Заинтересоваността от искането трябва да е правомерна, лична и обоснована.

Едновременно с горното, в чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, една от предпоставките за сезиране на Комисията за защита на личните данни с жалба е да се твърди нарушаване на правата при обработване на личните данни на жалбоподателя. В конкретния случай тази предпоставка не е налице, тъй като в жалбата не се съдържат твърдения за нарушаване на правата на г-н Д.В. при или по повод обработвани негови лични данни.

По силата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни като независим държавен орган е овластена да осъществява защита на лицата при обработване на техните лични данни, при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на закона. В тази връзка, с нормата на чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД е предвидено правомощието на комисията да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защита на личните данни. Освен разглеждането на жалби по смисъла на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, друга форма за осъществяване на контрола по обработване на личните данни е извършване на проверки на администратори на лични данни (чл. 10, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД).

Съгласно чл. 36, ал. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, когато искането не съдържа данни за нарушени права на искателя, може да се предприеме действие по чл. 10, ал. 1, т. 3, т. 5, т.6 и чл. 43 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни приема, че с оглед извършването на преценка за спазването на Закона за защита на личните данни при осъществяването на достъп до данни, съдържащи се в интернет портала <http://icadastre.bg> следва да бъде предприето действие по чл. 10, ал. 1, т. 3 от закона.

С оглед изложеното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 и т. 6 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява Жалба, рег. № 6526/08.04.2010 г., подадена от Д.В. за недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 6970/10

София, 06.10.2010 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 07.07.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), постави на разглеждане Жалба, рег. № 6970/28.04.2010 г., подадена от П.П. срещу Националния дворец на културата.

За да се произнесе по Жалба, рег. № 6970/28.04.2010 г., подадена от П.П. срещу Национален дворец на културата Комисията за защита на личните данни взе предвид следното:

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

П.П., в жалбата си, излага твърдения за нарушение на Закона за защита на личните данни при осъществяване на достъп до офис, находящ се в сградата на НДК-Пронто, бул. България № 1.

С оглед установяване на ответна страна в административното производство и на основание чл. 35 от АПК, с писмо, изх. № 6970/18.05.2010 г. на председателя на Комисията за защита на личните данни от г-н П.П. е изискано да посочи фирмата, чийто офис е посетил, както и дали портиерът е обслужвал главен вход на сградата или вход на офиса на съответната фирма.

В отговор на искането, г-н П.П. с писмо, вх. № 6970/28.05.2010 г. пояснява, че портиерът извършва пропускателен режим в главния вход на НДК-Пронто, бул. България № 1, в която се помещават множество офисни помещения и посетената от него фирма няма отношение към пропускателния режим.

С писмо, изх. № 6970/18.05.2010 г. на председателя на Комисията за защита на личните

данни, генералния директор на Националния дворец на културата е уведомен за образуваното административно производство по жалбата на г-н П.П. и е изискано изразяване на становище по жалбата, включително и да предостави информация относно дружеството, което осъществява пропускателният режим в сградата, като предостави и относимите към становището доказателства.

С писмо, вх. № 6970/03.06.2010 г., г-н Друмев – генерален директор на Националния дворец на културата изразява становище по жалбата, към което са приложени писмо, рег. № 586/04.11.2009 г. на Столична дирекция на вътрешните работи – Четвърто районно управление и договор № 006-С-2010 г. за планово-профилактични прегледи, сключен между Националния дворец на културата и Синхрон-С ООД на 24.04.2010 г.

В своето становище, г-н Друмев сочи, че пропускателната система за достъп до Административната сграда на НДК е изградена по нареждане на МВР (писмо, рег. № 586/04.11.2009 г.), тъй като в сградата се помещава и посолството на Израел. Предвид обстоятелствата, всички наематели на офиси в сградата са уведомени за пропускателния режим, който се отнася, както по отношение на служителите на съответните наематели, така и по отношение на временните посетители. Информацията от личните карти на посетителите, датата и времето на престой на посетителя се съхраняват за срок до 6 месеца, като достъп до данните имат органите на МВР, съвместно със Синхрон-С ООД, на когото е възложено извършването на планово-профилактични прегледи на обекта, съгласно договор № 006-С-2010 г.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Видно от представеното становище, доказателства и приложения, жалбата на г-н П.П. е от физическо лице, при наличие на правен интерес и подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни. Жалбата е насочена срещу действия по обработване на лични данни, извършени при осъществяване на достъп до офис, находящ се в сградата на НДК-Пронто, бул. България № 1. Администраторът на лични данни, срещу който може да се приеме, че е насочена жалбата е Националния дворец на културата.

Националният дворец на културата с БУЛСТАТ 000675147 има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни.

При извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни се установява, че НДК е вписан в регистъра и има идентичен номер 157544. Администраторът на лични данни е заявил 4 регистъра, един от който е регистър „Пропускателен режим”. В Заявлението за регистрация е посочено, че техническите и организационните мерки за защита на данните в регистър „Пропускателен режим” са уредени в документ от 01.01.2010 г. (не се сочи наименованието на документа).

Въз основа на така изяснените факти и обстоятелства като страни в административното производство са конституирани г-н П.П. – жалбоподател, и Националния дворец на културата – ответна страна и администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни.

На свое редовно проведено на 16.06.2010 г. заседание, Комисията приема жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане в открито заседание за 7.07.2010 г.

В допълнение на предоставеното от генералния директор на НДК становище и доказателства в подкрепа на него, с писмо изх. № 6970/17.06.2010 г. на председателя на Комисията за защита

на личните данни е изискано предоставянето на документа, с който се уреждат техническите и организационните мерки за защита на личните данни, обработвани в регистър “Пропускателен режим”.

В отговор на указанието, с писмо от 23.06.2010 г., г-н Друмев – генерален директор на НДК, представя Инstrukция за техническите и организационните мерки за воденето, поддържането и защитата на регистрите, съхраняващи лични данни в Национален дворец на културата (инструкция).

В цитираната по-горе инструкция са уредени мерките за защита на личните данни, обработвани в регистър “Пропускателен режим” (Раздел VII).

Съгласно т. 28 от инструкцията в регистъра се обработват лични данни за целите на индивидуализиране на лицата, посетили сградата, за изпълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи, както за използване на личните данни при възникване на инциденти в сградата. Обемът на обработваните лични данни е ограничен до лични данни от категорията на физическата идентичност.

Достъп до обработваните лични данни имат определени със заповед служители на НДК, както и съответни държавни органи – при изпълнение на нормативно установени техни задължения.

За редовното открито заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 07.07.2010 г. страните в административното производство са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява, като за НДК се явяват Иванка Грозева и Ангел Бонев – с изрично пълномощно.

Представителите на НДК представят Заповед № IV-102 от 30.12.2009 г. на генералния директор на НДК и Протокол от 1.07.2010 г. за заличаване на данни в системата за контрол на достъпа до административната сграда на НДК. Изразяват становище за неоснователност на жалбата на г-н П.П.

С оглед събраните в административното производство становища и доказателства, и изяснените факти и обстоятелства жалбата, подадена то г-н П.П. срещу Националния дворец на културата е неоснователна.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от Закона за защита на личните данни всеки администратор на лични данни следва да обработва личните данни законосъобразно и добросъвестно, за конкретни и точно определени законни цели. От своя страна обработването на лични данни следва да е допустимо при наличие на поне едно от условията на чл. 4 от Закона.

Видно от регистрацията на НДК в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, както и предоставената в административното производство инструкция, личните данни, събирани за целите на пропускателния режим се обработват с оглед специалния режим на достъп, установен в административната сграда на НДК. Специалният режим на достъп е организиран от администратора на лични данни във връзка с намиращото се в сградата Посолство на държавата Израел и указания, дадени от началника на 04 РПУ към СДВР с писмо, рег. № 586/04.11.2009 г.

Съгласно чл. 57 от Закона за Министерството на вътрешните работи при установяване на условия и причини за извършването на престъпления и други нарушения на обществения ред полицейските органи вземат мерки за отстраняването им. Видно от съдържанието на писмо, рег. № 586/04.11.2009 г. НДК, представлявано от генералния си директор е задължено да предприеме мерки с цел недопускане нарушаването на обществения ред, безпрепятствено проникване и придвижване на лица в административната сграда на НДК във връзка с зачестили сигнали за извършване на престъпления на територията на НДК.

Националният дворец на културата е компетентното по смисъла на чл. 57, ал. 2 от ЗМВР лице.

В тази връзка, с Инструкция за техническите и организационните мерки за воденето, поддържането и защитата на регистрите, съхраняващи лични данни в Национален дворец на културата, се въвежда режим на достъп на посетители в административната сграда на НДК след издаване на временен достъп и сканиране на личната карта на съответния посетител.

С оглед изложеното може да се приеме, че е налице условие по чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД за обработване на лични данни на посетители в административната сграда на НДК при наличие на нормативно установено задължение на администратора на лични данни и за изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес.

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона за защита на личните данни, обработваните лични данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Снемането на копие от личната карта на посетителя и запазването му за срок от 6 месеца съответства на целите, за които се обработват личните данни. Съгласно т. 33 от Инструкция за техническите и организационните мерки за воденето, поддържането и защитата на регистрите, съхраняващи лични данни в Национален дворец на културата, достъп до обработваните лични данни могат да имат съответни държавни органи – съд, следствие, прокуратура, ревизиращи органи, когато данните са изискани по надлежен ред и във връзка с установени техни нормативни задължения.

Наличието на информация (сигнали) за извършване на престъпления на територията на НДК предполага осъществяването на контрол, както при осъществяване на достъп, така и след това, по отношение на външните посетители. Съхраняването на данните от личната карта на съответния посетител е законосъобразно с оглед предприемане на действия за предотвратяване и разкриване на престъпления, действия, които могат да се определят като терористични актове и идентични престъпни посегателства.

Видно от представените на редовно проведеното на 07.07.2010 г. заседание, заповед и протокол за унищожаване на информация, следва да се приеме, че администраторът на лични данни – Национален дворец на културата е предприел мерки за защита на обработваните лични данни, както и унищожаването им след отпадане на необходимостта от тяхното обработване.

Г-жа Мария Матева – член на Комисията за защита на личните данни гласува решението с особено мнение, както следва:

Изградената система на пропускателен режим не съответства на целите, визирани в писмо, рег. № 586/04.11.2009 г. на МВР и поискани да се предприемат от страна на Националния дворец на културата. На практика, тези изисквания не са осъществени, защото видно от инструкцията, сканирането на лични карти на посетителите в административната сграда на НДК се унищожават на всеки 6 месеца. Това означава, че ако е налице инцидент или друго деяние, нарушаващо реда в сградата, извършено от посетител, който е влязъл в сградата в края на този 6-месечен период, данните му ще бъдат изтрети и ще затрудни компетентните органи да установят извършителя.

Видно от приложените към административната преписка доказателства, фирмата изготвила софтуера за компютъра, в който се съхраняват лични данни на посетителите в сградата е и тази, която заличава данните на всеки 6 месеца. По същество това представлява трансфер на лични данни от един администратор на друг, без да е доказана необходимост от това и без това да води до по-сигурен и защитен достъп до сградата.

На следващо място, софтуера не разчита новите документи за самоличност на посетителите от тази година и ги отхвърля като невалидни, което прави цялата система на пропускателен режим и инструкцията неадекватни. Жалбата е основателна, за това, защото има непропорционалност на

целите и начина на обработването на личните данни на посетителите, чрез сканирането на личните им карти.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изяснени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Остава без уважение, Жалба, рег. № 6970/28.04.2010 г., подадена от П.П. срещу Националния дворец на културата.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 7937/2010 г.

гр. София, 07.10.2010 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател Венета Шопова и членове : Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 29.09.2010 год. (Протокол № 33), разгледа искане с вх. № 7937/26.05.2010г. от “Мерк Шарп и Доум България” ЕООД за получаване на разрешение за трансфер на лични данни към дружество „Мерк и Ко Инк.” в САЩ на основание чл. 36а, ал. 4, т.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В Комисията за защита на личните данни е постъпило искане с вх. №7937/ 26.05.2010г. от “Мерк Шарп и Доум България” ЕООД за издаване на разрешение за трансфер на данни на основание чл. 36а, ал. 4, т.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Искането е подадено чрез адв. П.Б. - пълномощник на управителя на “Мерк Шарп и Доум България” ЕООД. Приложено е пълномощно от В.М.М.К.В. – управител на дружеството, от което става видно, че лицето, подало искането за трансфер на данни, е упълномощено да представлява дружеството пред Комисията за защита на личните данни във връзка с конкретното искане за трансфер.

Съгласно представената информация в искането за издаване на разрешение за трансфер на лични данни, Дружество “Мерк Шарп и Доум България” ЕООД (дружеството) е част от мултинационалната корпоративна група на Мерк и Ко Инк. (Merck&Co., Inc), регистрирано в САЩ. Дружествата в групата извършват дейности в областта на фармацевтичната промишленост и търговията с лекарствени продукти. Дружеството е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК 175106004 с предмет на дейност : търговско представителство на вътрешните и международни пазари, проучвания на пазара и на общественото мнение, промоционални услуги (реклама и промоция), покупка и продажба на фармацевтични продукти, бизнес и управленски консултантски услуги, обработка на данни, организиране на семинари и конференции в областта на медицината и фармакологията, услуги, свързани с недвижими имоти, отдаване под наем на автомобили, отдаване

под наем на офис машини и оборудване, включително на компютри, изследвания и експериментално развитие на фармацията - предоставяне на услуги, свързани с организиране, контрол и управление на клинични изпитвания, получаване на разрешения за продажба на фармацевтични продукти, регулаторни и управленски услуги, свързани с фармацевтични продукти, докладване за инциденти, изследване на влиянието на фармацевтичните продукти върху човешкото здраве и изтегляне на продукти от пазара, всякакви други дейности, незабранени от българските закони.

Видно от молбата за трансфер, в рамките на корпоративната група на дружеството предстои въвеждане на глобална автоматизирана информационна система. Цел на тази система е оптимизация на процесите по администриране и управление на професионалните отношения между дружествата от групата и съответните медицински специалисти от същата или от други държави. Въвеждането на глобалната система ще позволява идентифициране на тези медицински специалисти, които поради заеманата позиция в определени държавни органи или поради притежаваните от тях правомощия за сключване на договори за доставка на лекарствени продукти, за тяхното включване или изключване от позитивни, реимбурсни и други списъци, биха могли да се квалифицират като „чуждестранни правителствени служители” по смисъла на Закона за чуждестранните корупционни практики на САЩ. Законът за чуждестранните корупционни практики на САЩ регламентира стриктно възможностите за установяване на контакти с лица, които биха могли да се квалифицират като „чуждестранни правителствени служители“, като урежда допустимия вид и съдържание на тези контакти. С цел предотвратяване на възможни корупционни практики, споменатият закон забранява на американски компании или техни дъщерни дружества, независимо от юрисдикцията, в която са учредени, да предоставят облаги под каквато и да е форма на „чуждестранни правителствени служители“.

Поради спецификите на дейността си, дружеството и останалите компании от корпоративната му група често провеждат различни програми, инициативи и мероприятия, целящи популяризиране на техните продукти. В някои случаи те биха могли да са свързани с определени облаги за поканените участници, като например осигуряване на безплатно участие в международни симпозиуми, покриване на част от разходите, свързани с тяхното участие и др. Предоставянето на такива облаги на медицински специалисти, които поради изпълняваните от тях функции и предоставените им правомощия се квалифицират като „чуждестранни правителствени служители“, представлява нарушение на Закона за чуждестранните корупционни практики на САЩ. За съобразяване с неговите изисквания и забрани е необходимо във всеки отделен случай, в който дружеството или друга компания от групата му установява професионален контакт с медицински специалист, да се преценява дали този специалист би могъл да се квалифицира като „чуждестранен правителствен служител“. Преценката ще се извършва въз основа на информацията за съответния медицински специалист, която дружеството ще събира пряко от него или от публично достъпни източници и ще въвежда в глобалната информационна система, чието внедряване предстои. На практика системата ще позволява автоматизирана проверка на статута на даден медицински специалист като „чуждестранен правителствен служител“ и съответно правилното планиране на неговото възможно включване в подходящи за целта инициативи, мероприятия и събития, провеждани от дружеството.

От техническа гледна точка, функционирането на глобалната информационна система ще включва записване и съхраняване на събраните от дружеството лични данни за български медицински специалисти на общ сървър, находящ се в САЩ под контрола на компанията-майка „Мерк и Ко Инк“. Въвеждането на данните в системата ще се извършва от служители на дружеството, назначени като медицински представители, които в това си качество осъществяват и поддържат текущи контакти с медицинските специалисти, от името на дружеството. За целта ще се използва специално разработен модул, осигуряващ подходящ потребителски интерфейс за въвеждане и коригиране на лични данни в глобалната система.

С писмо рег. №. 7937/28.06.2010г. Комисията за защита на личните данни е изисквала допълнителна информация относно обема и вида лични данни, обработвани от дружеството, които ще бъдат предмет на конкретния трансфер, конкретните получатели на трансферираните лични данни и техните права и задължения във връзка с обработването на личните данни, както и по-подробна

информация относно целите на предстоящото предоставяне на лични данни в чужбина. Поискана е също така и вътрешна инструкция И-1/01092009г., цитирана в искането за трансфер на данни.

В изпълнение на указанията на КЗЛД с писмо вх. № 7937 от 23.07.2010г. в Комисията е постъпила допълнителна информация от дружество „Мерк Шарп и Доум България“ ЕООД, както следва:

1. Относно обема и вида на личните данни, които ще бъдат предмет на конкретния трансфер е указано, че това са лични данни, отнасящи се за медицински специалисти, с които Дружеството поддържа професионални контакти, а именно:

- име, служебен адрес (включително месторабота);
- служебен телефон/факс/e-mail;
- професионални квалификации (специалност);
- заемани административни позиции в болнични заведения (напр. завеждащ отделение, директор на болница и др.)
- паспортни данни;
- единен граждански номер;
- професионални препоръки, публикации, патенти и други научни и медицински постижения;
- дата на раждане или възраст;
- свързаност с организации и институции (по линия на заемани позиции);
- програми и дейности, в които са участвали, участват или ще участват медицинските специалисти;
- информация за предписване на продукти;
- споразумения, които медицинските специалисти са сключили с Дружеството;
- информация, свързана с плащания;
- информация за научни и медицински колеги и ръководители в съответната специалност.

Срокът на съхранение на въвежданите в глобалната система данни за български медицински специалисти зависи от времето (срока), в което дружеството поддържа активен контакт и отношения със съответния специалист.

2. Относно получателите на трансферираните лични данни и техни права и задължения във връзка с обработването на лични данни е посочено, че конкретният получател на подлежащите на трансфер лични данни, ще бъде дружеството „Мерк и Ко Инк.“ (Merck & Co., Inc.), което е регистрирано в САЩ, с адрес на управление New Jersey - 08889, One Merck Drive, Whitehouse Station. Указано е, че „Мерк и Ко Инк.“ е в отношения на корпоративна свързаност с Дружество „Мерк Шарп и Доум България“, тъй като индиректно, чрез „Мерк, Шарп и Доум“ Б.В., Холандия, притежава 100% от капитала на дружеството и на практика го контролира.

С писмото се посочва, че Дружеството използва стандартни документи в отношенията си с медицинските специалисти, като формуляр за съгласие и уведомление за поверителност. В тези документи компанията-майка „Мерк и Ко Инк.“, САЩ е посочена изрично като възможен получател на техните лични данни. На практика, подписвайки тези документи, медицинските специалисти дават изричното си съгласие личните им данни да бъдат предоставяни на „Мерк и Ко Инк.“, САЩ.

3. Относно целите на предстоящото предоставяне на лични данни

Като цел на искания трансфер дружеството посочва предстоящото въвеждане на глобалната автоматизирана информационна система за администриране и управление на професионалните отношения между дружествата от корпоративната група на „Мерк и Ко Инк.“ и съответните медицински специалисти, с които те поддържат професионални контакти. За въвеждането и функционирането на такова интегрирано информационно решение е необходимо дъщерните дружества на „Мерк и Ко Инк.“, и в частност българското дружество „Мерк Шарп и Доум България“ ЕООД, да въведат

личните данни на медицински специалисти, с които разполагат, като ги запишат на един общ сървър, намиращ се в САЩ. Сървърът, на който ще бъдат записани и съхранявани личните данни, ще е под контрола на “Мерк и Ко Инк.”, което ще внедри и поддържа въпросната глобална автоматизирана информационна система.

Указано е, че с трансфера на лични данни за медицински специалисти, с които дружеството се намира в професионални отношения, ще се позволи много по-ефективното планиране и управление на отношенията между Дружеството и специалистите, като се избягва включването им в такива инициативи и мероприятия, които са свързани с предоставянето на каквато и да е облага, независимо от нейната форма и размер, в съответствие с изискванията на Закона за чуждестранните корупционни практики на САЩ.

Видно от преписката, дружеството събира лични данни за медицински специалисти, с които влиза в професионални отношения, с тяхното изрично съгласие. За целта дружеството използва посочените по-горе два документа (приложени към искането за трансфер на лични данни) – формуляр за съгласие и уведомление за поверителност.

С писмо рег. № 7937/27.09.2010г. пълномощникът на управителя на дружеството адв. Петър Боюклиев е представил актуализирани бланки на формуляра за съгласие и уведомлението за поверителност. Формулярът за съгласие (уведомлението за поверителност представлява негова неразделна част) се подписва от съответните физически лица, които по този начин заявяват информираното си писмено съгласие за обработване на техни лични данни. В двата документа се съдържа и информацията относно целите на обработване на лични данни, обема на лични данни, за които се изразява съгласие за обработване, получателите на тези данни, както и съгласие за възможното им предоставяне в друга държава, вкл. предоставяне в САЩ на компанията-майка. При анализ на приложените документи се установява, че обемът от лични данни-предмет на искането за трансфер, съвпада с описания във формуляра за съгласие, който се подписва от съответните медицински специалисти.

За защита на данните, които дружеството възнамерява да въвежда в глобалната информационна система, ще се прилагат подходящи технически и технологични мерки. Те включват задължително използване на потребителски имена и пароли за достъп, поддържане на защитен софтуер, регистриращ и предотвратяващ опити за неоторизиран достъп до базата данни, оборудване за предотвратяване на хакерски атаки и др. Видно от предоставената в изпълнение на указанията на КЗЛД Инструкция И-1/01092009г., не по-рядко от веднъж на месец да се провежда редовна профилактика на компютърните и комуникационните средства, включваща, но не ограничена до проверка за:

- вируси;
- нелегално инсталиран или неоторизиран от дружеството софтуер;
- целостта на базата данни;
- архивиране на данни;
- актуализиране на системната информация и др.

Изчерпателно са предвидени мерки за защита на данните за третите нива на защита-начално, средно и високо. Разписани са задълженията на обработващите лични данни. Съгласно Инструкцията, Група Мерк прилага и корпоративни документи в областта на защитата на личните данни, а именно : Глобална политика за неприкосновеност и защита на личните данни, Насоки за специалистите от „Човешки ресурси“, Насоки за неприкосновеност на данните за маркетингови цели на Мерк, Глобална интернет политика за неприкосновеност на личните данни (IPP) на Мерк, Политика за неприкосновеност на лични данни от зоните за безопасност на Мерк.

Предмет на защита, съгласно Инструкцията, са личните данни на служителите, потенциалните служители, временно заетите, клиентите и други лица, с които дружеството поддържа отношения.

Документът се състои от пет части: (А) служители и временно заети; (Б) професионалисти от сектора на здравеопазването; (В) представители и доставчици; (Г) регистриране на бази данни и (Д) проверка на опазването на корпоративните данни.

В самата инструкция също е предвидено изискване медицинските специалисти, с които дружеството поддържа професионални отношения (например научни лекции, участие в консултативен съвет), да дадат съгласието си за събирането и използването на личните им данни. Това става чрез връчването им и подписването от тях на описаните по-горе формуляри за съгласие и уведомление за поверителност.

Извършена бе служебна справка, от която се установи, че към настоящия момент получателят на данните „Мерк и Ко Инк.“, САЩ е включен в списъка на Сейф Харбър (Safe Harbour). В последния се включват дружества, които декларират пред Департамента по търговия на САЩ, че ще се придържат към така наречената Сейф Харбър рамка, създадена от Департамента по търговия в сътрудничество с Европейската комисия. Рамката съдържа насоки към дружествата, регистрирани в САЩ, за предоставяне на адекватно ниво на защита на личните данни, прехвърляни от страни – членки на Европейския съюз към тях.

Дружеството „Мерк Шарп и Доум България“ ЕООД е регистрирано в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД с идентификационен номер 249044. Дружеството е заявило поддържането на два регистъра – „Настоятелство и работещи по граждански и трудови договори“ и „Клиенти“. И по отношение на двата регистъра е заявено възможно предоставяне на лични данни в трета страна - САЩ. В конкретния случай, съгласно писмо с вх. № 7937/27.09.2010 г., се касае за искане за разрешаване на трансфер на лични данни, които дружеството обработва в рамките на регистър „Клиенти“.

Съгласно Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий относно режима на трансфер на данни е държавата, в която ще бъдат предоставени данните.

Предоставяне на лични данни в трета държава се допуска само, ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия.

Предвид факта, че получателят на данните „Мерк и Ко Инк.“, САЩ е в списъка по Сейф Харбър и при отчитане на решение на Европейската комисия 2000/520 относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот“ и свързаните с това често задавани въпроси, публикувани от Департамента по търговия на САЩ, в конкретния случай са изпълнени условията за адекватно ниво на защита в третата страна. На основание чл. 36а, ал. 4, т. 1 от ЗЗЛД, КЗЛД не извършва преценка по ал. 3 в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита.

Във връзка с горното и на основание чл. 36а, ал. 4, т.1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 52, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Разрешава на „Мерк Шарп и Доум България“ ЕООД да предостави лични данни на физически лица-медицински специалисти, с които се намира в професионални отношения, на дружество на територията на трета страна - „Мерк и Ко Инк.“, САЩ, за целите на глобалната автоматизирана информационна система за администриране и управление на професионалните отношения между дружествата от корпоративната група на „Мерк и Ко Инк.“ и съответните медицински специалисти,

в следния обем:

- име,
- служебен адрес (включително месторабота);
- служебен телефон/факс/e-mail;
- професионални квалификации (специалност); и
- заемани административни позиции в болнични заведения (напр. завеждащ отделение, директор на болница и др.)
- паспортни данни;
- единен граждански номер;
- професионални препоръки, публикации, патенти и други научни и медицински постижения;
- дата на раждане или възраст;
- свързаност с организации и институции (по линия на заемани позиции);
- програми и дейности, в които са участвали, участват или ще участват медицинските специалисти;
- информация за предписване на продукти;
- споразумения, които медицинските специалисти са сключили с Дружеството;
- информация, свързана с плащания;
- информация за научни и медицински колеги и ръководители в съответната специалност.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 9312/2010 г.

гр. София ,20.10.2010 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 06.10.2010 г. (Протокол №34), разгледа искане с вх. № 9312/29.07.2010 год. от П.К. с твърдения за нарушения на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В Комисията за защита на личните данни е постъпило електронно писмо с вх. №9312/29.07.2010 г. от П.А.К. за нарушение на Закона за защита на личните данни. В електронното си писмо г-н П.К. твърди, че ЗЗЛД е нарушен от длъжностно лице от КАТ гр. М. с помощта на В.К., която му е предоставила неговия Единен граждански номер и така чрез него се е достигнало до информация за негови моторни превозни средства. В електронното писмо е посочено, че ищцата, използвайки познанството си със някои от служителите на КАТ, е успяла да запорира едното му моторно превозно средство. Към искане вх. № 9312/29.07.2010 г. са изпратени сканирани шест листа, заведени с рег. № 9312/10/ 30.07.2010 г., а именно – отговор от Регионална дирекция на вътрешните работи – М. до П.К. с рег.№ 9389/31.03.2006 г. - 1 лист, отговор на Регионална дирекция на вътрешните работи – М. до П.К. с рег. № 4231/07.02.2006 г. – 1 лист, в който е обективизирано особено искане за налагане на

запор на микробус Форд с ДК № *****, № на рамата ***** и № на двигателя ***** и лек автомобил “Фиат Регата”, с ДК, № *****, № на рамата ***** и № на двигателя 1*****. –1 лист, призовка № 2/06.01.2006 г. от РС –М. – 1 лист, постановление за отказ да се образува досъдебно производство на Военно окръжна прокуратура –П. -1 лист.

Съгласно чл.30 ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), всяко едно искане трябва да съдържа изрично посочени реквизити, част от които в електронното писмо липсват. Електронното писмо не е подписано с универсален електронен подпис, което е задължителен реквизит съгласно чл.30, ал.1, т.4 от Правилника.

С писмо изх. № 9312/10/05.08.2010 г. на председателя на КЗЛД г-н П.К. е уведомен, че в Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (обн. в ДВ бр.11 от 10 февруари 2009 г.) е разписан редът за подаване и разглеждане на искания на физически лица във връзка с нарушаване на правата им по ЗЗЛД. Посочено е, че исканията се подават в деловодството на КЗЛД с писмо, по факса или по електронен път. В случай че са подадени по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис (в съответствие със Закона за електронния документ и електронния подпис). Разяснено е също така, че на основание чл.30, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл.30, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), в **тридневен срок** следва да потвърди искането си, подадено по електронен път, като го депозира, подписано и съдържащо адрес, трите му имена и телефон за връзка.

В писмото е посочено също, че съгласно чл.1, ал.7 от ЗЗЛД законът не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности.

Лицето е уведомено, че при не потвърждаване в посочения срок, производството пред КЗЛД по сигнала ще бъде прекратено.

Съобщението е изпратено чрез официалния електронен адрес на КЗЛД на 05.08.2010 г. в 15.35 часа.

Искане вх.№ 9312/29.07.2010 г. не е потвърдено от г-н П.К. в указания срок. Съгласно чл.56 ал.2 във връзка с чл.30, ал.1 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани. При неизпълнение производството се прекратява.

На свое заседание, проведено на 06.10.2010 год., Комисията прие разглежданото искане за недопустимо.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни, във връзка с чл.35 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, комисията

РЕШИ:

Оставя без разглеждане искане с вх.№ 9312/29.07.2010 г. от П.К. като недопустимо и прекратява административното производство.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 / четиринадесет/ дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ 8568/10****София, 21.10.2010г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 04.10.2010г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 8568/16.06.2010г., подадена от О.М.Р.срещу д-р К.И. , д-р В. , д-р В. – лекари в „ОДПФЗС-В.” ЕООД, д-р М.С. - управител на „ОДПФЗС-В. ”ЕООД, Н.Т. - служител в НОИ В. , д-р Б. - експерт в лекарска комисия на НОИ В.

Жалбоподателят О.М.Р., сезира КЗЛД с жалба, в която излага следните твърдения:

През месец октомври 2009г. се разболява и е приет за стационарно лечение в „Областен диспансер по пневмофтизиатрични заболявания със стационар-В.” ЕООД („ОДПФЗС”ЕООД), където са му направени всички изследвания и е проведено активно лечение от лекуващия му лекар – д-р Х. Поставена му е диагноза пневмония с плеврален излив и са му направени необходимите изследвания за ТБК, резултатите от които се изготвят след 50 (петдесет) дни. При вземането на кръв за изследванията за ТБК, в лабораторията на „ОДПФЗС – В.” ЕООД, влиза д-р К.И. и без да затваря вратата към коридора, където има познати на жалбоподателя и хора с които той работи, започва да коментира здравословното му състояние, изказвайки мнение, че той е болен не от пневмония, а от туберкулоза.

През м. декември 2009г., изготвените резултати от направеното изследване за ТБК, показват наличие на ТБК.

От 23.12.2009г. жалбоподателят постъпва за лечение в „Специализирана болница за активно лечение на белодробни болести-П.” ЕООД („СБАЛББ-П.” ЕООД), като за решението си информира д-р В. от „ОДПФЗС-В.” ЕООД и подписва уведомление, че избира да се лекува в „СБАЛББ– П.” ЕООД.

През м.февруари 2010г. жалбоподателят О.М.Р. разбира, че г-жа Н.Т. - началник отдел „Краткосрочни плащания и контрол” в НОИ-В. е наредила на г-жа М.Х. – временно изпълняващ длъжността директор на ТП на НОИ-В. да изпрати писма до „ОДПФЗС-В. ”ЕООД и РИОКОЗ-В., с които да изиска копия от всички документи, свързани с историята на заболяването, с лечението и здравословното състояние на жалбоподателя.

Жалбоподателят счита, че е извършено нарушение с копирането на документите, свързани със заболяването му и с изпращането им, от д-р М.С., в НОИ В. Същевременно той твърди, че г-жа Н.Т. е наредила да не бъде допускан в сградата на НОИ-В. и служителите да не разговарят с него, а д-р И., д-р В. и д-р В., лекари в „ОДПФЗС-В.” ЕООД са направили коментар, че е заразил няколко души с ТБК.

Жалбоподателят иска от КЗЛД да бъде извършена проверка по случая и да се потърси отговорност на служителите д-р К.И. , д-р В. , д-р В. , лекари в „ОДПФЗС В.” ЕООД, д-р М.С. -.управител на „ОДПФЗС В.” ЕООД, Н.Т. -служител в НОИ-В., д-р Б. -експерт в лекарска комисия на НОИ-В.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

На заседание на КЗЛД, проведено на 07 юли 2010г. Комисията разглежда жалба рег. № 8568/16.06.2010г. и преди да се произнесе по допустимостта ѝ, решава да бъдат изискани становище и относими доказателства от управителя на „ОДПФЗС-В.” ЕООД, както и информация от Окръжна прокуратура–гр.В. , дали при тях има образувано производство по повод сигнала на О.М.Р. и ако има, на какъв етап на развитие се намира то.

С писма изх. № 8586/10/13.07.2010 г. до управителя на „ОДПФЗС-В.” ЕООД и до Окръжна

прокуратура-гр.В. е изискана горната информация.

С писмо изх. № 603/19.07.2010 г. д-р М.С. – управител на „ОДПФЗС-В. ”ЕООД, уведомява КЗЛД, че лицето О.М.Р. е лекувано в „ОДПФЗС-В. ”ЕООД с диагноза „Пневмония в дясно с интерлобарен плеврален излив в дясно”. При рутинно микробиологично изследване на храчка (посявка) излиза резултат 2+ за *Micobacterium* туберкулозис.

В становището се твърди, че изнесеното в жалбата на О.М.Р. не отговаря на истината и че д-р С. не е представяла никакви документи на лицето О.Р.

Директорът на НОИ-В. изисква лечение на пациент, за който от неофициален източник има сведения, че е болен от заразно заболяване.

На неговото писмо е отговорено, че господин О.М.Р. не се лекува в „ОДПФЗС-В.” ЕООД, по негово желание, без да е коментирана каквато и да е диагноза. Отговорът е подписан от д-р Х., заместваща към онзи момент д-р С. и към него не са приложени никакви документи.

В становището се подчертава, че д-р Х., предвид официалното запитване на НОИ-В., е била длъжна да даде официален отговор на тази институция.

В становището си д-р С. изтъква, че господин О.М.Р. не разполага с доказателства за направен коментар от страна на лекарите в „ОДПФЗС-В.” ЕООД, освен твърдението: „една жена каза”.

Към становището са приложени копия от писмо изх. № 181/22.01.2010г. на директора на НОИ-В.; отговор изх. № 81/26.01.2010г. на „ОДПФЗС-В.” ЕООД и Уведомление от О.М.Р. до „ОДПФЗС-В.” ЕООД, относно хоспитализация в „СБАЛББ-П.” ЕООД.

С писмо вх. № 8568/10/04.08.2010г. Районна прокуратура-гр.В. уведомява КЗЛД, че по сигнал на О.М.Р. е заведена преписка в Районна прокуратура-В., под № 1961/2010г., с оглед данни за извършено длъжностно престъпление.

С писмо (резолюция) от 17.06.2010г. ВРП е отказала да образува досъдебно производство по преписка № 1961/2010г., по описа на прокуратурата, поради това, че в сигнала не са посочени факти и обстоятелства, въз основа на които може да се направи основателно предположение за извършено престъпление от общ характер.

С писмото до КЗЛД, Районна прокуратура-В. уведомява, че Окръжна прокуратура-В. е изисквала становище във връзка с подадена жалба от О.М.Р.срещу отговора (писмо-резолюция) на РП-В. и становището на прокурора, наблюдаващ преписката е изготвено и изпратено на ОП-В., за произнасяне.

Комисията е независим надзорен държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД, чиято цел е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Съгласно чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защитата на физическите лица, във връзка с обработката на техните лични данни, от лица имащи качеството администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗЛД.

Жалбата на О.М.Р. е насочена срещу д-р К.И., д-р В., д-р В. – лекари в „ОДПФЗС В.” ЕООД, д-р М.С. - управител на „ОДПФЗС В.” ЕООД, Н.Т. - служител в НОИ-В., д-р Б. -експерт в лекарска комисия на НОИ-В. – всичките физически лица, които не притежават качеството на администратори

на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

Наличието на качеството администратор на лични данни се явява абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата и следователно жалбата на господин О.М.Р. е недопустима по смисъла на Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателят настоява да се разследва и анкетира случая и да се потърси съответната отговорност от визираните служители, във връзка с неправомерно разпространената, според него, информация, представляваща служебна и в частност лекарска тайна.

Не е в компетентността на КЗЛД да установи каква информация са разпространили – публично и в разговорите помежду си, посочените по-горе физически лица.

Комисията за защита на личните данни не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията ѝ, а са от компетентността на прокуратурата, която жалбоподателят надлежно е сезирал с настоящия сигнал.

Задължението да се пази в тайна здравословното състояние на пациента е част от етиката на лекарската професия и забраната за разпространение на здравна информация е правно регламентирана в Закона за здравето.

Изложените в жалбата твърдения навеждат за престъпление по чл.284 от Наказателния кодекс, във връзка с чл.28 от Закона за здравето, а именно: престъпление по служба.

Предоставените становища от „ОДПФЗС-В.” ЕООД и Окръжна прокуратура – гр. В. и изнесените в тях обстоятелства не променят по същество факта, че физическите лица, срещу които е насочена жалбата на О.М.Р. не притежават качеството администратор на лични данни, явяващо се абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 38, ал. 1 и ал.2 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 8568/16.06.2010г., подадена от О.М.Р. срещу д-р К.И., д-р В., д-р В. – лекари в „ОДПФЗС-В.” ЕООД, д-р М.С. - управител на „ОДПФЗС-В.” ЕООД, Н.Т. - служител в НОИ В., д-р Б. - експерт в лекарска комисия на НОИ В. за недопустима и прекратява образуваното административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ 8910/10****София, 21.10.2010г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 04.10.2010г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № 8910/01.07.2010г., подадена по електронен път от Ф.М.Ю. срещу сайта online.apis.bg.

Жалбоподателката Ф.М.Ю., в жалбата ѝ, постъпила по електронен път в КЗЛД, твърди, че търсейки името си в google.com установява, че в сайта online.apis.bg е публикуван единният ѝ граждански номер (ЕГН).

Жалбоподателката декларира, че няма никаква връзка с този сайт и при опит да влезе в него, това се оказва невъзможно.

Жалбоподателката моли Комисията да провери адреса на сайта и да я уведоми какви действия следва да се предприемат, за да не излиза информация за ЕГН-то ѝ в интернет пространството.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането, отправено до Комисията за защита на личните данни.

Формата на искането за откриване на административно производство е определена в чл.29, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Писменото искане трябва да съдържа пълните имена и адреси на лицата, естество на искането, дата и подпис.

Според чл.29, ал.2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД, с писмо, по факса или по електронен път, по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис, тоест при подаване по електронен път, е нужно подателя да притежава електронен подпис.

Жалбата на госпожа Ф.М.Ю., получена по имейла, не е подписана и не може да се установи от кого изхожда.

Изготвено е писмо изх. № 8910/10/14.07.2010г. до жалбоподателката, в което е указано, че жалбата ѝ страда от порок и на основание чл.30, ал.2 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.30, ал.1 от АПК, следва да я потвърди, в тридневен срок от получаване на съобщението за това, със собственоръчен или електронен подпис. На жалбоподателката е посочено, че при неизпълнение на дадените указания в срок, на основание чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, образуваното административно производство ще бъде прекратено.

С писмото е разяснено, че чрез сайта online.apis.bg се достъпва правноинформационната система „АПИС”, създадена и поддържана от „Апис България” ООД, дружество, което е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЗЛД.

Жалбоподателката е уведомена, че след извършена служебна справка, при търсене на трите ѝ имена в Google, информацията, която сочи в писмото си не е достъпна.

Горното писмо е изпратено на електронния адрес на жалбоподателката на 14.07.2010г. в 13.31 часа и срокът за изправяне на нередовностите в жалбата е изтекъл на 19.07.2010г.

Към настоящия момент, жалбата на госпожа Ф.М.Ю. пред КЗЛД не е потвърдена, със собственоръчен или електронен подпис.

Съгласно чл.29, ал.1 и ал.2 от ПДКЗЛДНА, производствата пред КЗЛД започват по писмено или устно искане на физическо или юридическо лице или по инициатива на комисията, като писмените искания се подават в деловодството на Комисията, с писмо, по факса или по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис.

Жалбоподателката, госпожа Ф.М.Ю., въпреки указанията в изпратеното ѝ от Председателя

на КЗЛД писмо изх. № 8910/10/14.07.2010г., не потвърждава с подписа си жалбата, получена по електронен път.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 30, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 38, ал.1 и ал.2 от ЗЗЛД, и с чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

Обявява жалба рег.№ 8910/01.07.2010г., подадена от Ф.М.Ю. срещу сайта online.apis.bg за нередовна, оставя я без разглеждане и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 8994/10

София, 21.10.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 04.10.2010г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № 8994/06.07.2010г., подадена по електронен път от М.Д.Д. срещу „Космо България Мобайл”ЕАД („Глобул”).

Жалбоподателят М.Д.Д., в жалбата си, постъпила по електронен път в КЗЛД, твърди, че на 11 май 2010г. служител на „Космо България Мобайл”ЕАД („Глобул”), без да се е допитал и свързал с него, е подновил договора помежду им за период от още една година, фалшифицирайки името и подписа му.

След подаване на жалба до „Космо България Мобайл”ЕАД („Глобул”) господин М.Д.Д. получава отговор, в който се изказват съжаления и с който е информиран, че до доказване на противното, от фирмата ще считат въпросните документи за подписани от него.

Жалбоподателят моли Комисията да разгледа жалбата му и да предприеме съответните мерки. Той счита, че неговия случай не е изолиран, а по-скоро е практика в дейността на „Космо България Мобайл”ЕАД („Глобул”).

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането, отправено до КЗЛД.

Формата на искането за откриване на административно производство е определена в чл.29, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Писменото искане трябва да съдържа пълните имена и адреси на лицата, естество на искането, дата и подпис.

Според чл.29, ал.2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД, с писмо, по факса или по електронен път, по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис, тоест при подаване по електронен път, е нужно подателя да притежава електронен подпис.

Жалбата на господин М.Д.Д., получена по имейла, не е подписана и не може да се установи от кого изхожда.

Изготвено е писмо изх. № 8994/10/20.07.2010г. до жалбоподателя, в което е указано, че жалбата му страда от порок и на основание чл.30, ал.2 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.30, ал.1 от АПК, следва да я потвърди, в тридневен срок от получаване на съобщението за това, със собственоръчен или електронен подпис.

На жалбоподателя е посочено, че при неизпълнение на дадените указания в срок, на основание чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, образуваното административно производство ще бъде прекратено.

С писмото, господин М.Д.Д. е уведомен, че изложените от него твърдения навеждат за престъпления по чл.308-чл.311 от Наказателния кодекс, а именно документни престъпления и че разполага с правната възможност да сезира Районна прокуратура-град П., с нарушенията, които описва в жалбата си до КЗЛД.

Горното писмо, видно от приложената обратна разписка, е получено от господин М.Д.Д. на 23.07.2010г. (чрез съпругата му) и срокът за изправяне на нередовностите в жалбата е изтекъл на 26.07.2010 г.

Към настоящия момент, жалбата на господин М.Д.Д. пред КЗЛД не е потвърдена, със собственоръчен или електронен подпис.

Съгласно чл.29, ал.1 и ал.2 от ПДКЗЛДНА, производствата пред КЗЛД започват по писмено или устно искане на физическо или юридическо лице или по инициатива на комисията, като писмените искания се подават в деловодството на Комисията, с писмо, по факса или по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис.

Жалбоподателят господин М.Д.Д., въпреки указанията в изпратеното му от Председателя на КЗЛД писмо изх. № 8994/10/20.07.2010г., не потвърждава с подписа си жалбата, получена по електронен път.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 30, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 38, ал.1 и ал.2 от ЗЗЛД, и с чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба рег.№ 8994/06.07.2010г., подадена от М.Д.Д. срещу „Космо България Мобайл”ЕАД („Глобул”) за нередовна, оставя я без разглеждане и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ 9028/10****София, 21.10.2010г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 04.10.2010г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 9028/08.07.2010г., подадена по електронен път от К.И. срещу К.Т.-главен юрисконсулт на Община В.

С жалбата си К.И. сезира КЗЛД, че в публикация във В.-ския вестник „Н.“, брой 55 от 2010г. главния юрисконсулт на Община В.- К.Т., е разкрил негови лични данни.

Жалбоподателят счита, че според ЗЗЛД за разкриването на личните му данни следва да е налице неговото съгласие.

Жалбоподателят твърди, че господин К.Т. е излъгал за фактите в публикацията „*****” и е използвал служебното си положение за събирането им, в качеството си на длъжностно лице-главен юрисконсулт на Община В.

Жалбоподателят уведомява Комисията, че по негов сигнал и с резолюция на БОП и Окръжна прокуратура-В., срещу К.Т. е образувана наказателна преписка за получаване на подкуп.

Жалбоподателят счита, че К.Т. е разкрил личните му данни като реакция на негова публикация във В.-ския вестник „Н.“, в която той настоява кмета на Община В. да отговори на официалното питане на Асоциация Прозрачност без граници за действията, предприети срещу К.Т.

Жалбоподателят моли Комисията да разгледа жалбата му и да предприеме съответните мерки.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането, отправено до КЗЛД.

Формата на искането за откриване на административно производство е определена в чл.29, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Писменото искане трябва да съдържа пълните имена и адреси на лицата, естество на искането, дата и подпис.

Според чл.29, ал.2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД, с писмо, по факса или по електронен път, по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис, тоест при подаване по електронен път, е нужно подателя да притежава електронен подпис.

Жалбата, получена по имейла от господин К.И., не е подписана и не може да се установи от кого изхожда.

Изготвено е писмо изх. № 9028/10/20.07.2010г., с което жалбоподателят е информиран, че жалбата му страда от порок и че на основание чл.30, ал.2 от ПДКЗЛДНА, във връзка с чл.30, ал.1 от АПК, следва да я потвърди, в тридневен срок от получаване на съобщението за това, със собственоръчен или електронен подпис.

На жалбоподателя е посочено, че при неизпълнение на дадените указания в срок, на основание чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, образуваното административно производство ще бъде прекратено.

С писмото, господин К.И. е уведомен, че в същия срок следва да предостави на КЗЛД надлежни доказателства, в подкрепа на изложените в писмото му твърдения.

Горното писмо, видно от приложената обратна разписка, се връща в цялост в КЗЛД, тъй като адреса, предоставен от жалбоподателя за кореспонденция, не съществува.

След обаждане на мобилния телефон, посочен от жалбоподателя в електронното му писмо, е даден, различен от първоначалния, адрес за кореспонденция.

На този адрес, повторно, е изпратено писмо изх. № 9028/10/05.08.2010г., с указанията на КЗЛД, за отстраняване нередовностите на жалбата на господин К.И.

Писмо изх. № 9028/10/05.08.2010г., подобно на писмо изх. № 9028/10/20.07.2010г., видно от съпровождащата го обратна разписка, се връща в цялост в КЗЛД, с отбелязване, че посоченият адрес е неточен.

На основание чл.61, ал.3 от АПК е изготвено и оповестено по надлежния ред, съобщение рег. № 9028/10/26.08.2010г., с което на господин К.И. се съобщава, че по искането му рег. № 9028/08.07.2010г. е изготвено писмо, с което му се дават указания за отстраняване на установените в искането нередовности.

В съобщението е упоменато, че при неизпълнение, в 7-дневен срок, на дадените, с писма изх. № 9028/10/20.07.2010г. и изх. № 9028/10/05.08.2010г. указания, искане с рег. № 9028/08.07.2010г. ще бъде оставено без разглеждане като нередовно.

Към настоящия момент, жалбата на господин К.И. пред КЗЛД не е потвърдена, със собствено-норъчен или електронен подпис.

Същевременно, пред КЗЛД не са депозираны надлежни доказателства, които да подкрепят, изложените в нея твърдения.

Съгласно чл.29, ал.1 и ал.2 от ПДКЗЛДНА, производствата пред КЗЛД започват по писмено или устно искане на физическо или юридическо лице или по инициатива на комисията, като писмените искания се подават в деловодството на Комисията, с писмо, по факса или по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис.

Жалбоподателят господин К.И., въпреки указанията в изпратените му писма изх. № 9028/10/20.07.2010г. и изх. № 9028/10/05.08.2010г., и въпреки съобщението по чл.61, ал.3 от АПК, рег. № 9028/10/26.08.2010г., не потвърждава с подписа си жалбата, получена по електронен път.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 30, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 38, ал.1 и ал.2 от ЗЗЛД, и с чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба рег.№ 9028/08.07.2010г., подадена от К.И. срещу К.Т.-главен юрисконсулт на Община В., за нередовна, оставя я без разглеждане и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ 9342/10****София, 21.10.2010г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 04.10.2010г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалби с рег. № 9342/02.08.2010г. и рег. №9360/03.08.2010г., подадени от Ж.К. срещу „Р.Д.”ЕООД.

С писмо вх № 7876/10/02.07.2010г. срещу „Р.Д.”ЕООД жалбоподателят, господин Ж.К., сезира Софийска градска прокуратура (СГП).

Същевременно, с искане вх. № Ц-03-6093/07.07.2010г. срещу „Р.Д.” ЕООД жалбоподателят сезира и Комисията за защита на потребителите (КЗП).

Постъпилите по електронен път писма, с които жалбоподателят сезира СГП и КЗП, на основание чл.31 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл.178, ал.3 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), биват препратени, по компетентност, на Комисията за защита на личните данни и заведени под рег. № 9342/02.08.2010г.и рег. № 9360/03.08.10г.

Жалбоподателят, като жител на район „Слатина” и в качеството си на управител на етажна собственост, информира, че на пощенския си адрес е получил свитък от документи, с покана, на негово име, да вземе участие в своеобразна игра на издателство „Р.Д.”ЕООД.

Жалбоподателят е обезпокоен от факта, че без предварителното му съгласие е получил поименна кореспонденция на точния си адрес, от институция, която не би следвало да разполага с данните му.

Жалбоподателят счита, че изпращането на подобни пратки е в разрез с правата на потребителя и защитата на личните данни.

Господин Ж.К. моли Комисията да проучи обстоятелствата, свързани с изложените от него факти и да вземе, ако е необходимо, съответните мерки, според правомощията си.

Исканията на жалбоподателя, с които КЗЛД е сезирана, произтичат от еднакво фактическо състояние, насочени са срещу един и същ субект- „Р.Д.”ЕООД и по тях е компетентен да се произнесе един и същ административен орган.

Изготвено е писмо изх. № 9342/10.08.2010г., с което жалбоподателят е информиран, че предвид горното КЗЛД следва служебно да съедини неговите искания, като започне и проведе едно административно производство и се произнесе по исканията му с общо решение.

С цитираното писмо жалбоподателят е уведомен, че според чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) жалбата трябва да съдържа изрично посочени реквизити, които в електронните му писма липсват.

Съгласно чл.29, ал.2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД с писмо, по факса или по електронен път. В случай, че са подадени по електронен път е необходимо подателя да притежава електронен подпис (в съответствие със Закона за електронния документ и електронния подпис).

Подадените, по електронната поща запитвания от жалбоподателя не са подписани и не може да се установи от кого изхождат.

Жалбоподателят е уведомен, че с цел откриване на производство по разглеждане на жалбата му от КЗЛД, на основание чл.30, ал.1 от АПК и чл.30, ал.2 от ПДКЗЛДНА, следва в тридневен срок от получаване на съобщението, да потвърди искането си, изпратено по електронен път, като го подпише с електронен подпис или като депозира жалбата си в писмен вид, подписана собственоръчно.

На жалбоподателят е указано, че в същия срок, на основание чл.36, ал.2 от АПК, трябва да предостави на КЗЛД и копия от материалите, изпратени му по пощата от „Р.Д.” ЕООД и че разполага

с правната възможност да упражни правото си по чл.34а от Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателят е информиран, че при неизпълнение на дадените му указания, в срок исканията му няма да бъдат разгледани и на основание чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА административното производство ще бъде прекратено.

Горното писмо, е изпратено, по електронен път, на предоставения от жалбоподателя електронен адрес, на 10.08.2010г. и срокът за изправяне на нередовностите в жалбата е изтекъл на 13.08.2010г.

Към настоящия момент жалбата на господин Ж.К. пред Комисията за защита на личните данни, не е потвърдена със собственоръчен или електронен подпис.

Съгласно чл.29, ал.1 и ал.2 от ПДКЗЛДНА, производствата пред КЗЛД започват по писмено или устно искане на физическо или юридическо лице или по инициатива на комисията, като писмените искания се подават в деловодството на Комисията, с писмо, по факса или по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис.

Жалбоподателят, господин Ж.К., въпреки указанията в изпратеното му от Председателя на КЗЛД писмо изх. № 9342/10.08.2010г., не потвърждава с подпис жалбите, получени по електронен път, с които Комисията е сезирана.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 30, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 38, ал.1 и ал.2 от ЗЗЛД, и с чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалби с рег. № 9342/02.08.2010г., и рег. № 9360/03.08.2010г., подадени от Ж.К. срещу „Р.Д.”ЕООД за нередовни, оставя ги без разглеждане и прекратява образуваното по тях административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№9212/2010г.

София, 21.10.2010 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове Валентин Енев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 13.10.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба, рег.№9212/ 21.07.2010г., подадена от П.А.

Административното производство е образувано на основание чл.25, ал.1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.38, ал.1 от Закона за защита на личните данни.

В жалбата си госпожа П.А. сочи, че на 02.06.2010г. е подала жалба до Районна прокуратура гр. П. Искането към прокуратурата е за указване на съдействие за решаването на семейно-битов проблем, състоящ се в задържане на лични вещи от страна на С.А.Т. Жалбоподателката и господин Т. са живели на семейни начала в продължение на 3 години, но след раздялата им част от личните й

вещи са останали в дома на лицето. Във връзка с подадената жалба до прокуратурата, госпожа П.А. е поканена да даде обяснения по случая.

В жалбата се излагат твърдения, че са й нарушени правата по ЗЗЛД от лицето Е.Л.К., които е инспектор и е в договорни взаимоотношения със ЗК "И.". Извършеното според госпожа П.А. нарушение от страна на Е.К. се състои в това, че тя е "упомената като ползващо лице в случай на смърт на лице, което е освидетелствано и не трябва да е застраховано". Жалбоподателката твърди, че нито тя, нито лицето, на което е направена застраховката живот са знаели за това обстоятелство.

Жалбата е адресирана до приемната на министър-председателя на Република България, с копие до началника на II-ро РПУ гр. П., Районна прокуратура гр. П., приемната на министъра на вътрешните работи и до КЗЛД.

Към жалбата не са представени доказателства, подкрепящи твърденията на госпожа П.А.

Комисията за защита на личните данни приема жалбата за нередовна.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

В условията на служебното начало, залегнало в чл.9 от АПК, на госпожа П.А. с писмо изх. №9212/05.08.2010г. на Председателя на КЗЛД са дадени разяснения, относно легалните дефиниции на администратор на лични данни, обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД, както и условията и принципите, на които трябва да почива обработването на свързаните с физическото лице лични данни. На жалбоподателката е указано, че жалбата ѝ, с която е сезирала Комисията не отговаря на нормативно установените реквизити по чл.30 от ПДКЗЛДНА, като е посочено, че в жалбата не е посочен конкретен администратор на лични данни срещу който да е насочена, както и в какво точно със състои неправомерното обработване на личните ѝ данни.

Видно от известие за доставяне (обратна разписка), писмото с указанията е получено на 25.08.2010 г. Преклузивният срок за отстраняване на нередовностите на жалбата е изтекъл на 30.08.2010 г. В законово определения срок, нередностите на жалбата не са отстранени, поради което на основание чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, административното производство следва да се прекрати.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. №9212/21.07.2010г. от П.А., като нередовна и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№6260/10****София, 26.10.2010 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 16.06.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. №6260/ 26.03.2010 г., подадена от М.И.Т. срещу кмета на кметство с. И.

Административното производство е образувано по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание проведено на 02.06.2010г. жалбата е обявена за допустима и като ответна страна в административното производство е конституиран кмета на с.И. и община С. Като заинтересована страна е конституиран кмета на кметство с. Г.

В жалбата на М.Т. се посочва, че служители на кметство с. И. неправомерно са разпространили лични й данни по телефона. Целта на предоставянето им била за издаване на удостоверение за наследници в друго населено място, в друга община. Данните, за които се твърди, че неправомерно са обработени е единният граждански номер на госпожа Т. В жалбата се твърди още, че освен личните данни на жалбоподателката по телефона са съобщени и данните на починалия й баща, както и информация, свързана със семейството й.

Госпожа Т. счита, че служителите на кметството разпространяват невярна информация и клевети по отношение на нея и семейството й. Приема, че от тези действия, за нея са настъпили вредоносни последици, поради което иска да бъде обезщетена за претърпените материални и морални вреди.

В условията на служебното начало е изискано на основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс становище по жалбата от кметство И. и община С.

На 20.04.2010г. е депозирано становище от кметство И., в което се твърди, че изложеното в жалбата на М.Т. не отговаря на истината. Твърди се, че при извършената проверка в кметството се е установило, че никой не е искал по телефона информация, свързана с жалбоподателката и съответно такава не е предоставяна. Излагат се доводи, че бащата на госпожа Т. не е жител на село И., не е живял никога в селото и кметството не разполага с личните му данни.

Становището на община С. по жалбата е, че информация за единия граждански номер на жалбоподателката и покойният й баща не е давана, като се прилага изразеното становище на кметския наместник на с. И.

С писмо изх.№6260/08.04.2010г. на Председателя на КЗЛД е изискано от госпожа Т. да уточни администратора на лични данни, срещу който е насочена жалбата и датата, на която е узнала за неправомерното обработване на свързаните с нея лични данни.

С уточняваща молба от 20.04.2010г. госпожа Т. заявява, че на 20.01.2010г. е научила, че личните й данни са предоставени по телефона на друга община и конкретизира ответната страна в административното производство-кметския наместник на с. И. и служители в кметството. Към молбата са представени копия на удостоверение за наследници №10/21.01.2010г., издадено от с. Г., община Г. и удостоверение за наследници №001550/ 30.08.2007г., издадено от община С. Първото удостоверение за наследници е на И.И.И., като в т.1.2 и т.1.2.1 от него, са посочени имената на жалбоподателката и починалият й баща, единните им граждански номера, постоянните им адреси, както и родствените

връзки с лицето, за което е издаденото удостоверение. В удостоверението е посочен и номера и датата на акта за смърт на бащата на жалбоподателката и от къде е издаден. Второто удостоверение за наследници е на И.Г.Ц. и в него е отразено, че единственият наследник е М.Т.

Във връзка с новопредставените доказателства по административната преписка е изискано от община С. и от кметство с. Г. информация, относно лицата, по чиято инициатива са издадени двете удостоверения за наследници.

Кметство Г. с молба от 10.05.2010г. посочва, че удостоверение за наследници №10/21.01.2010г. е издадено по искане на И.И.И., вписан в удостоверението в т.2.2. Към писмото не са представени доказателства. На 25.05.2010г. в допълнение, кметът на с. Г. уточнява, че данните за И.Г.Ц. (баща на жалбоподателката) са предоставени от госпожа Т., което е видно от приложената към писмото молба-декларация. Според госпожа Т. - кмет на с. Г., съществува изискване да се впише в удостоверението за наследници и акта за смърт на лицата, които са посочени в него като наследници. При издаване на удостоверение №10/2010г., за да изпълни изискването на закона, госпожа Т. се е обадила в кметството на с. И. и е поискала номера на акта за смърт на бащата на жалбоподателката. Изразява мнение, че данните на И.Г.Ц. (баща на жалбоподателката) не са обработени неправомерно от нейна страна, а напротив, добросъвестно в изпълнение на нормативно изискване. Към молбата е приложено копие от молба-декларация от М.Т. от 01.04.2008г.

В изпълнение на изисканата от КЗЛД информация, община С. е представила заверено копие от молба-декларация от М.Т. и удостоверение за наследници №001550/30.08.2007г., издадено въз основа на молбата.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата по отношение на служителите в кметство с. И. е недопустима и прекратява административното производство в тази му част, тъй като лицата не са администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД, а обработващи лични данни.

За откритото заседание, насрочено за 16.06.2010г. за разглеждане на жалбата по същество, страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателката не се явява и не се представлява. Ответната страна не се явява и не изпраща представител, заинтересованата страна – кметство с. Г. се представлява от кмета М.Т.

На 15.06.2010г. по електронната поща жалбоподателката е изпратила молба за събиране на допълнителни доказателства от Дирекция по труда гр. Г. и кметство с. И. Молбата не съдържа всички законово изискуеми се реквизити, а именно не е подписана с електронен подпис, като подател е посочен Г.Ц. и текста на молбата не е изписан на български език - официалният език, на който се води административното производство. С молбата се иска служебно да събере от Дирекция по труда гр. Г. документ с регистрационен номер РД-КК-94/199/26.10.2009г., по който има образувано дисциплинарно производство и е наложено дисциплинарно наказание. Другият документ, който се иска да бъде събран, е удостоверение №15/30.06.2009г. на кметство с. И. В молбата не е посочено, в каква връзка се иска събирането на цитираните доказателства. От текста на молбата може да се приеме, че исканите доказателства не са съотносими към настоящото производство и касаят наследствените права на жалбоподателката, решаването на които не е от компетентността на КЗЛД. На основание изложеното, Комисията оставя без уважение молба от 15.06.2010г. за събиране на допълнителни доказателства.

Комисия за защита на личните данни, след като обсъди доводите на страните и събраните в производството писмени доказателства, намира за установено следното:

Жалбата на М.Т. е срещу неправомерно обработване, както на свързаните с нея лични данни,

така и за данните на починалия ѝ баща.

От доказателства се установи, че кметство И. обработва личните данни на жалбоподателката на правно основание – Закона за гражданската регистрация. Липсват доказателства, че данните са обработени неправомерно в противоречие на принципите в чл.2 ЗЗЛД. Твърдението, че свързаните с госпожа Т. лични данни неправомерно са предоставени в друга община не се доказва. Установи се само, че са предоставени данни, по отношение на починалия ѝ баща.

Личните данни на жалбоподателката се обработват и от кметство с. Г. Те са предоставени от жалбоподателката, с депозираната от нея молба-декларация за издаване на удостоверение за наследници. Във връзка с изложеното може да се приеме, че е налице условието за допустимост на обработване на лични данни, визирано в чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване на достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазването на закона, с цел гарантиране на правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на закона се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място, законът осигурява защитата на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните лични данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано чрез един или повече специфични признаци. На второ място, приложимостта на ЗЗЛД е обвързана с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. На следващо място, за реализирането на контролните правомощия на Комисията в изпълнение на закона, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни.

Във връзка със събраните към административната преписка доказателства, Комисията счита, че не се доказва твърдението на госпожа Т. за неправомерно обработване на личните ѝ данни, от страна на администратора на лични данни кметство с. И., поради което приема, че жалбата в тази ѝ част е неоснователна.

Комисията оставя и без уважение искането на госпожа Т. за присъждане на обезщетение за претърпените от нея вреди.

Компетентният орган да се произнесе по искането е съда, съгласно разпоредбата на чл.39, ал.2 от ЗЗЛД.

С визирания в жалбата случай, кметство И. е обработило личните данни на починалия баща на жалбоподателката, като е предоставило информация за номера на акта му за смърт на кметство Г. Целта, за която е предоставена информацията, е издаването на удостоверение за наследници №10/21.01.2010г. на И.И.И. от кметство Г. Личните данни, свързани с бащата на жалбоподателката са предоставени по телефона, което се потвърждава от твърденията в жалбата и от становището на кметства Г.

Администратор на лични данни в конкретния случай е кметство с. И. То е предоставило личните данните на друг администратор на лични данни - кметство с. Г. Предоставената информация, която представлява лични данни по смисъла на чл.2 от ЗЗЛД не е гарантирана, с оглед защитата ѝ. Съобщаването на информация, която съдържа в себе си лични данни по телефона не гарантира защитата им и администраторът на лични данни няма възможност да установи с точност искателя и целта, за която ще се обработват данните.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. По отношение на личните данни на бащата на

жалбоподателката не са предприети всички технически и организационни мерки за защитата им, поради което КЗЛД приема, че жалбата в частта касаеща неговите данни е основателна. Мотивите за решението на Комисията са следните:

В актовете за гражданско състояние, каквото е удостоверение за наследници се съдържат данни, чрез които физическото лице е индивидуализирано и представляват лични данни, съгласно дефиницията, дадена в чл.2, ал.1 от ЗЗЛД.

В §1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е дадена легална дефиниция на “обработване на лични данни”, което представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба разкриване чрез предаване, разпространение, предоставяне, актуализиране или комбиниране и т.н.

Кметът на с.И. е предоставил по телефона на кметство с.Г. информация за номера на акта за смърт на И.Г.Ц., който обвързан с името на лицето представлява лични данни. Обработването е извършено чрез предоставяне на данните по телефона. С предоставянето по този начин на лични данни, администраторът на лични данни не е предприел всички технически и организационни мерки за защитата на данните, с което е нарушил разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е частично основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 във връзка с чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. **Оставя** без уважение жалба с рег.№6260/16.06.2010 от М.И.Т. срещу кмета на кметство с. И. в частта ѝ относно твърдяното неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

2. **Уважава** жалба с рег.№6260/16.06.2010 от М.И.Т. срещу кмета на кметство с. И., по отношение на неправомерното обработване на свързаните с И.Г.Ц. лични данни.

3 На основание чл.10, ал.1, т.5 от ЗЗЛД издава задължително предписание на кмета на кметство с. И., като администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от Закона за защита на личните данни, както следва:

В срок до 14 дни от получаване на настоящето решение, администраторът на лични данни – кмета на с. И. да предприеме необходимите технически и организационни мерки по отношение на методите за предоставяне на обработваните от него лични данни на други администратори на лични данни.

Кметът на кметство с. И., писмено да уведоми Комисия за защита на личните данни за изпълнението на задължителното предписание.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ 8620/10****София, 04.11.2010 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 29.09.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда по същество жалба с рег. №8620/17.06.2010 г., подадена от П.Т.Т. срещу “Р.” ООД и “И.К.К.” ООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 28.07.2010 г., жалбата е обявена за допустима и като ответна страна в административното производство е конституирано дружество „Р.” ООД, което издава общинския вестник „Р.” и „И.К.К.” ООД, издател на регионален частен вестник „100 вести”.

Жалбоподателят сезира Комисията с оплакване, че не е обществена личност, но по вестниците пишат неща за него, които не отговарят на действителността. Вестник „100 вести” и общински вестник „Р.” са публикували статии, в които се съдържа информация за жалбоподателя, с която той е оклеветен. В жалбата е посочено, че на 29.10.2008 г. господин П.Т.Т. е бил обвинен от органите на МВР за извършено от него престъпление, за което по-късно е бил оправдан. Жалбоподателят иска от КЗЛД, служебно да събере доказателства от двата вестника, като се изискат статиите, в които се съдържат личните му данни, както и да се извърши проверка, от която да се установи кой е дал данните на вестниците. Жалбоподателят претендира, в случай че се установи, че личните му данни са неправомерно обработени – да му бъде присъдено обезщетение от 10 000 лв. от всеки администратор, който неправомерно е обработил свързаните с него лични данни. Господин П.Т.Т. настоява двата вестника да публикуват извинение към него и семейството му. Жалбоподателят иска от КЗЛД, спрямо него да бъде спазена разпоредбата на чл. 11 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

На 28.06.2010 г. господин П.Т.Т. прави допълнение на жалбата, към което са приложени следните документи: присъда 04/09.01.2009 г. на Районен съд гр. С., съдебномедицинско удостоверение №68/2008 г., писмо до господин П.Т.Т. от П. военен съд, писмо рег. №30631/12.09.2008 г. на Областна дирекция на МВР – Г., писмо изх. №37935/11.11.2008 г. на Областна дирекция на МВР – Г., епикриза от 08.04.2008 г., постановление на Районна прокуратура гр. С. от 21.05.2008 г., писмо изх. №3492/10.05.2008 г. на Районна полицейско управление гр. С. и извадка от вестник „Р.”.

В условията на служебното начало и на основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс, от “Р.” ООД и от “И.К.К.” ООД е изискано да представят становище по изложените в жалбата твърдения.

На 30.06.2010 г. в КЗЛД е постъпило становище на „И.К.К.” ООД. В становището се изразява мнение, че с информацията, която се съдържа в статията, не са нарушени правата на жалбоподателя по ЗЗЛД. Името на жалбоподателя били научили от жалбата, която КЗЛД им е изпратила за изразяване на становище. В статията, в която се споменава за жалбоподателя, името му е изписано с инициали и отразява действия, които са предприети от органите на реда и съдебната система. Твърди се, че журналистическият материал е в синхрон, освен със разпоредбите на ЗЗЛД, но и с Етичния кодекс на българските медии. Посочва се, че ако господин П.Т.Т. е засегнат от статията, то е следвало да

потърси вестника за право на отговор. Към становището са приложени обяснения на автора на статията – Р.Л. В обясненията е посочено, че информацията, която е била използвала за написване на статията е взета от съобщение на Областната дирекция на МВР гр. Г., като в информацията и в статията, описаните лица са посочени само с инициали. Приложен е заверен препис на вестника от 01.11.2008 г., брой 257.

На 15.07.2010г. е постъпило становище на общинска фирма „Р.“ ЕООД. Направено е уточнение, че на 31.10.2008г. във вестник „Р.“ е поместен материал със заглавие „Спипаха нашенци да точат бензин в Габрово“. Източник на информацията е бюлетинът на Областна дирекция на МВР Г., публикуван на www.rdv-gabrovo.org. На 09.03.2009г. в същия вестник е поместена информация със заглавие “Задържаха младеж за незаконен превоз на дърва”. Информацията за статията, отново е взета от бюлетина на Областна дирекция на МВР гр. Г. Към становището са приложени заверени преписи на двата броя от вестника.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу “Р.” ООД и “И.К.К.” ООД, които са администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

За датата на откритото заседание страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателят не се явява и не се представлява. Ответните страни се представляват от Ф.Л.Д.-П., надлежно упълномощена.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

В качеството си на физическо лице, П.Т.Т. е сезирал КЗЛД срещу неправомерно обработване на свързаните с него лични данни от общински вестник „Р.“ и от регионален вестник „100 вести“. При извършена служебна проверка се установи, че общинският вестник на гр. Севлиево се издава от общинска фирма “Р.” ООД, а регионален частен вестник “100 вести” се издава от “И.К.К.” ООД. Двете дружества са администратори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

В статия във вестник „100 вести“, брой 257 от 01.11.2008 г., със заглавие „Заловиха трима Севлиевски автоджамбази“ е описано, че на 28.10.2008г. патрулиращи полицаи задържали Ц.Ц. на 19 г. от с. И., П.Т. - 19-годишен от С. и И.Т. - 23-годишен от с. И. Причината за задържането била

извършена кражба на гума с джанта, пожарогасител и 5 литра бензин от ВАЗ 2101. Разследването установило, че лицата са извършители и на кражба на акумулаторна батерия и резервна гума с джанта от ВАЗ 2107. В статията лицата са посочени с инициали на имената им и посочване на възрастта. В нормата на чл.4, ал. 2 от ЗЗЛД е определено, че обработването на лични данни е допустимо в случаите, когато то се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното и художествено изразяване.

По смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД „лични данни” е всяка информация, която се отнася до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. От изнесената в статията информация за лицата, извършили кражбите на движими вещи, същите не могат да бъдат идентифицирани. Личните данни на жалбоподателят не са обработени, а дори и да се приеме, че има обработване чрез разпространението им, то е извършено при наличие на законово определено условие за допустимост на обработването на данните.

Статиите в общински вестник „Р.”, с които жалбоподателят твърди, че се обработват свързаните с него лични данни са публикувани на 31.10.2008 г. и 09.03.2010 г.

Във вестник „Р.”, който се издава от общинска фирма „Р.” ЕООД е публикувана статия е със заглавие „Спипаха нашенци да точат бензин в Габрово”. В статията е посочено, че трима мъже, двама от с. И., а третият от гр. С. били хванати да крадат бензин от лек автомобил в гр. Г. Задържаните лица са: Ц.Ц., 19-годишен, И.Т. на 23 години и 19 годишния П.Т. от С. Откраднатото е намерено и иззето, а по случая са започнали досъдебни производства. В статията се сочи още, че лицата са били задържани за едно денонощие в габровския арест. И в тази публикация лицата са посочени само с инициали на имената си, възраст и населеното място, от където са.

Втората статия в общинския вестник „Р.” от 09.03.2009г., е със заглавие „Задържаха младеж за незаконен превоз на дърва”. В статията се разказва за 20 годишно лице от с. И. с инициали Ц.Ц., който бил хванат да краде дървен материал в с. Г. Към 19.20 часа на 05.03.2009г. горския надзирател спрял автомобила, шофиран от това лице и открил около 2.20 кубика дървени трупи. В статията се сочи още, че Ц.Ц. е стар познайник на полицията. Лицето, за което е статията е посочено само с инициали на имена, възраст и населеното място, от което е. В статията липсва по какъвто и да е начин индивидуализация на жалбоподателя. Свързаните с господин П.Т.Т. лични данни не са обработени по смисъла на §1 от ДР на ЗЗЛД. На основание изложеното, Комисията приема, че за господин П.Т.Т. липсва правен интерес от жалбата по отношение на тази статия. Обстоятелството, че жалбоподателят се е припознал в лицето, за което е статията, не може да се класифицира като обработване на лични данни.

На следващо място, при разглеждането на жалбата по нейната основателност, Комисията извърши преценка на разумния баланс между правото на неприкосновеност на засегнатото лице и правото на свобода на печата, т.е. баланса между обществения интерес и личен живот.

Свободата на печата и другите средства за масова информация са конституционно гарантирани със забраната за цензура - чл. 40, ал. 1 от Конституцията на Република България. Свободата на словото е един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество. Правото си на информация, на свободно изразяване обществото е делегирало в професионален ангажимент на журналистите, които в името на общественото благо се занимават със събирането, подреждането и разпространението на информация. Задължението на журналистите да предоставят информация и идеи, засягащи въпроси от обществен интерес, произтича от правото на обществеността да я получава. В този смисъл свободата на словото, свободата да се разпространява информация без цензура е оправдано дотолкова, че да се гарантира демократичността на обществените процеси и възможността на гражданите за изграждане на мнение и позиция относно проблеми, касаещи обществен интерес. Това би следвало да са проблеми, свързани с управлението на държавата, проблеми със социален,

политически, икономически, спортен или развлекателен характер, чиито последици пряко или косвено биха могли да рефлектират в правната сфера на всеки индивид. Дори законодателят в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България лимитира правото на свободно разпространение на информация, тъй като то има отношение към други основни граждански свободи. Степента, в която е допустимо ограничаването на правото свободно да се изразява мнение е в зависимост от значимостта на интереса, който го налага. Единствено обществен интерес от по- висш порядък би оправдал налагане на ограничение на конституционно гарантирани човешки права от категорията на абсолютните, каквото се явява правото на неприкосновеност на личния живот. Всяка интервенция в защитената сфера на тези свободи от страна на трети лица, които с действията си биха били в състояние да накърнят или ограничат тяхното упражняване, би следвало да се счита за противозаконно до доказване на по- висш обществен интерес, който го е наложил. В конкретния случай личните данни на жалбоподателя са обработени чрез анонимизирането им, като чрез тях физическото лице не може да бъде идентифицирано по безспорен начин.

По административната преписка липсват доказателства, че личните данни на жалбоподателя са обработени в разрез на принципите, залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД. Личните данни са събрани за точно определена законово установена цел и са обработени съобразно нея.

Налице е предпоставката на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДРД, при наличието на която законодателят е възприел, че обработването на личните данни на физическите лица е допустимо.

Комисията оставя и без уважение искането на господин П.Т.Т. за присъждане на обезщетение за претърпените от него вреди. Компетентният орган да се произнесе по искането е съда, съгласно разпоредбата на чл.39, ал.2 от ЗЗЛД.

На основание изложеното, Комисията приема, че обработването на личните данни на жалбоподателят е законосъобразно и добросъвестно, извършено е от администратор на лични данни, в заявения обем, в който ще се обработват, извършено е на правно основание.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл.39, ал.2 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег.№8620/17.06.2010г. от П.Т.Т. срещу “Р.” ООД и “И.К.К.” ООД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

№ 6858/2010 г.
гр. София, 18.10.2010 г.

Относно: *Искане с вх. № 6858/21.04.2010 г. от Валери Веселинов – Директор на Дирекция „Консулски отношения“ към Министерството на външните работи за становище от Комисия за защита на личните данни относно предоставяне на списък български граждани, изтърпяващи наказание лишаване от свобода в затвори на държави от Западна Европа и Латинска Америка във връзка с подготовката на филм на “Б.Н.К.” ЕАД.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 29.09.2010 г., разгледа искане с вх. № 6858/21.04.2010 г. от Валери Веселинов – Директор на Дирекция „Консулски отношения“ към Министерството на външните работи, с което се обръща към Комисията с молба за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Искането за становище е по повод на писмо от “Б.Н.К.” ЕАД за предоставяне на списък на български граждани, изтърпяващи наказание лишаване от свобода за определени престъпления в затвори на държави от Западна Европа и Латинска Америка във връзка с подготовката на филм. Към искането за становище е приложено и горесцитираното писмо от “Б.Н.К.” ЕАД до Министъра на външните работи с идентификационен номер КО-21-00-16/31.03.2010 г. В писмото е посочено, че екип на медията, воден от М.Б., подготвя филм, който да отразява живота на българите, изтърпяващи наказание лишаване от свобода за наркотрафик, пране на пари и източване на кредитни карти в различни затвори в Западна Европа и Латинска Америка. В писмото е посочено също, че със съдействието на Дирекция “Консулски отношения” към МВнР през 2007 г. са получени такива списъци с българи (вероятно се има предвид български граждани), които излежават присъди за посочените престъпления – трафик на наркотици както и фалшифициране и източване на кредитни карти. Указано е, че по обективни причини проектът за изготвяне на такъв филм е стопиран. Посочва се също, че, за да се получи достъп до местата за лишаване от свобода в Бразилия, Испания, Италия, Гърция и Португалия са необходими няколко неща, за които е нужна помощта на Министерството на външните работи. Едно от исканията е за актуални списъци на българите, задържани и осъдени за посочените в писмото престъпления, както и информация къде излежават присъдите си. Уточнява се, че всяко искане до институцията, от която зависи разрешението за достъп до местата за лишаване от свобода, трябва да съдържа имената на затворници, с които се иска среща, тъй като тяхното съгласие за среща с медия е задължително. В писмото на “Б.Н.К.” ЕАД е посочено, че се прилагат списъците, с които медията разполага с уточнението, че през 2007 г. не е получена информация за осъдените българи в Испания и Бразилия, която е необходима на медията. Цитираните списъци не са приложени към искането за становище.

В искането на г-н Валери Веселинов – директор на Дирекция “Консулски отношения” – МВнР до КЗЛД е отправена молба за становище относно предоставянето на личните данни на задържаните български граждани на “Б.Н.К.” ЕАД или “евентуално обхвата и условията за тяхното предоставяне (наличие на съгласие от лицата и др.)”.

“Б.Н.К.” ЕАД е подало заявление за регистрация като администратор на лични данни в КЗЛД с вх. № 47227 и има издадено удостоверение за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни с идентификационен номер № 102769.

С оглед правомощията на министъра на правосъдието, разписани в Устройствения правилник на Министерството на правосъдието, приет с ПМС № 60 от 27.04.2008 г., обн., ДВ. бр.34 от 01.04.2008

г., изм. бр.37 от 18.05.2010 г. в сила от 29.05.2010 г. и по – специално чл.5, т.21, в която е посочено, че министърът на правосъдието осъществява общо ръководство и контрол върху дейността по изпълнение на наказанията, а също така задълженията на Дирекция “Регистри” да обработва постъпили от чужди държави сведения за осъдени български граждани в чужбина и да предоставя на други държави информация и копия на бюлетините за съдимост на чужди граждани, осъдени на територията на Република България, КЗЛД е изпратила писмо с изх. № 6858/ 23.04.2010 г., в което е отправена молба за становище на Министерството на правосъдието по изложения по - горе казус. Поради неполучаване на отговор е изпратено и второ напомнително писмо на Министерството на правосъдието с изх. № 6858/ 12.07.2010 г. Получен е отговор с вх. № 6858/02.08.2010 г., в който е посочено, че съгласно чл.10, ал.1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража и чл.5, т.21 от Устройствения правилник на Министерството на правосъдието, министърът на правосъдието осъществява общо ръководство и контрол върху дейността по изпълнение на наказанията, но само по отношение на лицата, които изтърпяват наказания на територията на Република България. Уточнено е, че това правомощие на министъра на правосъдието не обхваща случаите, когато български граждани изтърпяват наказание в чужда държава.

Законът за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗПС) урежда изпълнението на наказанията, наложени от съдилищата с влезли в сила съдебни актове, както и правното положение на лица, задържани под стража по реда на Наказателно – процесуалния кодекс. В чл.91, ал.1 от ЗИНЗПС е посочено, че лишените от свобода могат да бъдат фотографирани, филмирани или записвани от средствата за масово осведомяване само с тяхното съгласие.

Предоставянето на информация, съдържаща лични данни на визираната категория физически лица, би представлявало обработване на лични данни, съгласно определението, посочено в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЗЛД. По смисъла на параграф 1, т.5 от ДР на ЗЗЛД предоставяне на лични данни е действие по цялостното или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея.

Изискванията на ЗЗЛД при предоставяне на лични данни, разглеждано като действие, съставляващо обработване на лични данни, по смисъла на параграф 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, са регламентирани в чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. В посочената разпоредба са изрично указани условията, при наличието на поне едно от които, е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е физическото лице, за което се отнасят данните, да е дало изрично своето съгласие. Съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, съгласие на физическото лице е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласяват те да бъдат обработвани.

В изложената хипотеза разпоредбата на чл.91, ал.1 на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража урежда изпълнението на наказанията, която е приложима по отношение на лицата, излежаваци наказания в места за лишаване от свобода на територията на България и тя би могла по аналогия да се приложи и по отношение на българските граждани, изтърпяващи наказание лишаване от свобода в затвори в Западна Европа и Латинска Америка. В този смисъл информация за посочената категория български граждани може да бъде предоставена на “Б.Н.К.” ЕАД само при наличие на изричното съгласие на тези лица.

В заседанието, проведено на 06.09.2010 г., Веселин Целков изразява становището, че списък с информация за лица, изтърпяващи наказание лишаване от свобода в затвори на държави от Западна Европа и Латинска Америка следва да се предостави на “Б.Н.К.” ЕАД, тъй като е за целите на журналистическа дейност предвид разпоредбата на чл.4, ал.2 от ЗЗЛД. Самото филмиране на тези лица обаче следва да става след изричното им съгласие.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Информация, съдържаща лични данни за български граждани, изтърпяващи наказание лишаване от свобода в затвори на чужди държави, може да бъде предоставена на "Б.Н.К." ЕАД, на основание чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, т.е. само при наличие на изрично, информирано и недвусмислено съгласие на тези български граждани по смисъла на параграф 1, т.13 от ДР на ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**ВЕНЕТА ШОПОВА /п/****ЧЛЕНОВЕ:****ВАЛЕНТИН ЕНЕВ /п/****МАРИЯ МАТЕВА /п/****ВЕСЕЛИН ЦЕЛКОВ /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**

**№ 9101/2010 г.
гр. София, 18.10.2010 г.**

Относно: *Искане с вх.№ 9101/14.07.2010 г. от Б.Ю. за становище от Комисия за защита на личните данни относно сайт за безследно изчезнали лица - Lipsva.com.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 04.10.2010 г., разглежда искане с вх. № 9101/21.04.2010 г. от Б.Ю., с което се обръща към Комисията с молба за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Искането за становище е по повод на поддържането на сайт за безследно изчезнали лица Lipsva.com.

В писмото си до КЗЛД г-н Б.Ю. посочва, че живее и учи в Германия, занимава се с граждански инициативи, активен блогър е и работи за стимулиране на държавните институции да публикуват отворени данни със структурирана информация за дейността си. В искането за становище е указано, че през месец март (не е посочена година) г-н Б.Ю. е пуснал първата версия на сайт за безследно изчезнали лица – Lipsva.com. Посочено е, че сайтът има три цели - издирване на хора с помощта на мрежа от банери на чужди сайтове, повишаване на разбирането у обществото за проблема, свързан с безследно изчезналите и анализ на данни за разкрити и неразкрити случаи. В искането за становище е указано, че сайтът представлява страница с карта, на която са поставени маркери със снимки на всеки изчезнал. Има списък с изчезналите, различни опции и възможности за сортиране. Уточнява се, че при посещение на сайта, той засича автоматично местоположението на посетителя през услуги на Гугъл Мапс (Google Maps) и фокусира картата с местоположението на всеки посетител и изчезналите близо до него. Пояснено е, че информацията за местоположението на всеки посетител се взема динамично, не се изпраща на сървър и не се запазва никъде. Указано е още, че след натискане на снимката на даден изчезнал се отваря профилът му с допълнителна информация. В искането се посочва, че информацията (вероятно се има предвид информацията за безследно изчезнало лице) се съдържа във файл в стандартен формат, подходящ за комуникация между машини – JSON. Планира се запазване на данните и в RSS, KML и OWL формати, които имат същата цел. Уточнява се, че към момента се пазят следните данни в системата: име, описание, време на изчезване, местоположение, където личността е видяна за последно – и с думи и с географски координати, допълнителна информация, контакт за обратна връзка, линк с допълнителна информа-

ция - сайта на МВР или новинарски сайт, една или повече снимки на изчезналия.

В своето искане г-н Б.Ю. е посочил, че документът с тези данни е публично достъпен и се пази на сървър в България. Уточнява още, че към сайта има блог, където се публикуват новини за разработването му, както и се добавят изчезнали. Посочва се, че към момента се добавя възможност за коментари, сигнали, новини от роднини и за разследването, сметки със специални права за МВР и роднини. Има и формуляр, който “може да се използва от граждани и официални лица за добавяне на съобщение за изчезнал”. Указано е, че целият сайт на проекта заедно с данните на изчезналите, снимките, новините и блога са разположени на хостинг в България – Супер Хостинг.БГ ООД.

Г-н Б.Ю. посочва, че през месец март (не е уточнено коя година) се е свързал с Г.К., за когото твърди, че е говорител на МВР. Указва, че една от идеите, която се е коментирала, е служители на МВР да въвеждат информация за изчезнали в неговия сайт. Като алтернатива на тази идея г-н Б.Ю. посочва, че към бюлетина на МВР може да се прикачва документ в “някакъв структуриран формат, в който същите данни, да се структурират и така лесно да могат да бъдат автоматично добавяни в Lipsva.com”. Към искането за становище е приложено и писмо от Главна Дирекция „Криминална полиция” – МВР до г-н Б.Ю. по повод изложения по-горе казус. В писмото от Главна дирекция “Криминална полиция” – МВР се цитират чл.155, т.9 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), в който е установен принцип за защита на личните данни на гражданите, както и чл.159, ал.2 ,т.3 от същия закон, който въвежда забрана за органите на МВР да предоставят на трети лица обработваните лични данни в информационните масиви на МВР. В писмото е посочено, че при необходимост и предвид спецификата на всеки конкретен случай и при спазване на закона, на Интернет – страницата на МВР се публикува информация относно безследно изчезнали и издирвани лица или такава информация се предоставя на медиите.

В искането си за становище г-н Б.Ю. поставя няколко въпроса към Комисията, като следва:

1. До каква степен, в рамките на закон, има ограничения за личните данни на безследно изчезналите що се отнася до този казус?

2. Има ли ограничение, според което МВР няма право да въвежда данни направо в чужди сайтове като Lipsva.com или да я предоставя в бюлетина си в структуриран формат – като XML формат например?

3. Каква част от информацията може да бъде запазена след разкриването на такива случаи? Към този въпрос е направено уточнението, че към този момент Lipsva.com изтрива откритите изчезнали от картата и базата си данни, но пази следните данни – пол, възраст, място на изчезване и откриване, изход от разследването - завърнал се, летален край, открит, отвлечен и др., физически белези – коса, очи, височина. Останалите данни като име, снимки, описание, допълнителна информация, контакти и др. се заличават. Указва се, че гореизброените данни се пазят единствено за статистически и географски анализ на предишни случаи с цел превенция и помощ в разследванията.

С писмо изх. № 9101/ 2010г. от КЗЛД е поискано становище по изложения по-горе казус от г-н Цветан Цветанов – министър на вътрешните работи. В искането за становище до МВР са поставени следните въпроси:

С писмо вх. № 9101/03.09.2010 г. от Министерство на вътрешните работи е получена информация по поставените въпроси:

1. При отчитане на функционалната и законовата компетентност на МВР, какви са възможностите и формите за сътрудничество между органите на МВР и Б.Ю. във връзка с издирването на безследно изчезнали лица и какъв е редът за неговото осъществяване?

2. Да бъде предоставена на КЗЛД допълнителна информация и разяснения относно условията и критериите, по които органите на МВР преценяват дали дадена информация за безследно изчезнало лице може да бъде оповестена публично и предоставена на медиите или на трето лице? По какви критерии се определят срокът, с изтичането на който се преценява, че тази информация

може да бъде оповестена публично чрез медиите или по друг начин, респ. обемът от данни за безследно изчезналите лица, който се публикува?

3. Има ли специфична вътрешноведомствена правна уредба по въпроса, свързана с архивиране на случаите на безследно изчезнали лица, от която да се ръководят органите на МВР? В случай, че такава е налице, същата да бъде предоставена на КЗЛД.

4. Искане за коментар по поставения в писмото на Б.Ю. въпрос относно ограниченията, според които МВР няма право да въвежда данни направо в чужди сайтове или да предоставя информацията в бюлетина си в структуриран формат-като XLM документ .

По въпрос 1 относно възможностите и формите за сътрудничество между органите на МВР и Б.Ю. във връзка с издирването на безследно изчезнали лица и реда за неговото осъществяване е изразено становище, че нормативната уредба не съдържа изрично правно основание за посочената в писмото форма на сътрудничество. Предвид това, че информацията относно изчезналите лица съдържа лични данни, нейното събиране, обработка и обмен се осъществяват съобразно разпоредбите на Закона за защита на личните данни и Закона за Министерството на вътрешните работи и подзаконовата нормативна уредба.

Цитирани са разпоредбите на чл.155, т.9 от Закона за Министерството на вътрешните работи, в който е установен принцип за защита на личните данни на гражданите, както и чл.159, ал.2 т.3 от същия закон, който въвежда забрана за органите на МВР да предоставят на трети лица обработваните в информационните фондове на МВР лични данни. Посочено е също така, че обменът на информация се подчинява на предвиденото в законите и органите на МВР не биха могли да предоставят информация извън тяхната функционална и законова компетентност. Казва се също, че, видно от писмото на г-н Б.Ю. и понастоящем той “прекопира” информация, публикувана на страницата на МВР или предоставена на средствата за масово осведомяване и я въвежда в своя сайт.

По втория въпрос за предоставяне на допълнителна информация и разяснения относно условията и критериите, по които органите на МВР преценяват дали дадена информация за безследно изчезнало лице може да бъде оповестена публично и предоставена на медиите или на трето лице е посочено, че една от целите на оперативно – издирвателната дейност е издирването на безследно изчезнали лица. Съобразно правилата на чл.140 от ЗМВР тя се осъществява посредством различни дейности на полицейските органи и чрез специални способности и средства. Информацията за издирвани безследно изчезнали лица се подава на централни и местни средства за масово осведомяване, освен в случаите, когато това би затруднило дейността по издирването им. Публикуването се осъществява съобразно спецификата на всеки конкретен случай и след внимателна преценка степента на обществен интерес при отчитане баланса между защитата на личните данни и защитата на живота, здравето и други права на лицата. Посочено е също, че в сайта на МВР и средствата за масово осведомяване се публикува само синтезирана информация, а не в пълен обем лични данни за безследно изчезналото лице. Указано е, че в случаите, когато издирването на безследно изчезнали лица е свързано с наказателни производства, се иска разрешение от наблюдаващия прокурор, а когато е в съдебна фаза - от съответния съд.

По третия поставен въпрос за наличието специфична вътрешноведомствена правна уредба по въпроса, свързана с архивиране на случаите на безследно изчезнали лица, е посочено, че, съгласно вътрешно ведомствената правна уредба, информацията за сметите от издирване лица се съхранява още пет години в база данни за системата, след което се архивира.

Отбелязано е още, че при осъществяване на оперативно – издирвателната дейност и обработването на свързаната с нея документация се спазват правилата на Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) и правилника за неговото прилагане, като съхраняването на информацията се подчинява на техните разпоредби.

По четвъртия въпрос е указано, че г-н Б.Ю. и понастоящем „прекопира” публикувана на страницата на МВР информация и я въвежда в своя сайт. Изразено е становището, че искането на г-н

Б.Ю. е насочено по-скоро към това, в бюлетина на МВР да се предоставя информация в определен формат, за да бъде улеснено обслужването на неговия сайт, каквото задължение не бе следвало да се вменява на органите на МВР.

В чл.3 от ЗЗЛД е разписано, че администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон.

Законът за защита на личните данни се прилага за обработването на лични данни, когато администраторът на лични данни е:

1. е установен на територията на Република България и обработва лични данни във връзка със своята дейност;

2. не е установен на територията на Република България, но е задължен да прилага този закон по силата на международното публично право;

3. не е установен на територията на държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, но за целите на обработването използва средства, разположени на българска територия, освен когато тези средства се използват само за транзитни цели; в този случай администраторът трябва да посочи представител, установен на територията на Република България, без това да го освобождава от отговорност.

Г-н Б.Ю. посочва, че сайтът Lipsva.com към момента се разработва единствено от него, същевременно указва, че живее и учи в Германия от седем години и че целият сайт на проекта заедно с данните на изчезналите, снимките, новините и блога са разположени на хостинг в България. Въпреки, че лицето твърди, че понастоящем пребивава на територията на Германия, данните, които обработва, са на български граждани и сайтът се намира на хостинг на територията на България, поради което Комисията счита, че същият се явява администратор по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД.

Администраторът на лични данни или негов представител е длъжен да подаде заявление за регистрация и документи по образец, утвърден от комисията, преди започване обработването на лични данни. Администраторът може да започне обработване на данните след подаване на заявлението за регистрация /чл.17 от ЗЗЛД/. Въпреки, че качеството на администратор възниква ex lege, това, което администраторът следва да изпълни в съответствие със законовите изисквания, е да подаде заявление в КЗЛД, в което да посочи конкретно поддържаните регистри, вида на личните данни, законовото основание, целите и начина за тяхното обработване, предприетите технически и организационни мерки за тяхната защита, а също и да спазва реда за обработване и предоставяне на данните. Съгласно чл.163 от Закона за Министерството на вътрешните работи администратор на лични данни по смисъла на закона за защита на личните данни е министърът на вътрешните работи, който възлага обработката на лични данни на определени от него длъжностни лица. В чл.159, ал.2 т.3 от ЗМВР се въвежда забрана за органите на МВР да предоставят на трети лица обработваните лични данни в информационните масиви на МВР. Следва да се има предвид и разпоредбата на чл.159, ал.7, съгласно която личните данни от информационните фондове могат да се предоставят само на органите за защита на националната сигурност и общественения ред, както и на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно наказателно дело.

По повод на повдигнатия от г-н Б.Ю. въпрос служители на Министерството на вътрешните работи да въвеждат данни за безследно изчезнали лица директно в „чужди сайтове” и по – конкретно в администрирания от него – Lipsva.com, последният е получил отговор от Министерството на вътрешните работи. В полученото становище от МВР също е цитиран чл.159, ал.2, т.3 от ЗМВР. Посочено е също, че информацията за издирвани безследно изчезнали лица се подава на централни и местни средства за масово осведомяване, освен в случаите, когато това би затруднило дейността по издирването им. Публикуването се осъществява съобразно спецификата на всеки конкретен случай и след внимателна преценка на степента на обществен интерес при отчитане баланса между защи-

тата на личните данни и защитата на живота, здравето и други права на лицата. Посочено е също, че в сайта на МВР и средствата за масово осведомяване се публикува само синтезирана информация, а не в пълен обем лични данни за безследно изчезнало лице. Указано е, че в случаите, когато издирването на безследно изчезнали лица е свързано с наказателни производства, се иска разрешение от наблюдаващия прокурор, а когато е в съдебна фаза - от съответния съд. Посочено е още, че при осъществяване на оперативно – издирвателната дейност и обработването на свързаната с нея документация се спазват правилата на ЗЗКИ и правилника за неговото прилагане, като съхраняването на информацията се подчинява на техните разпоредби.

Относно идеята на г-н Б.Ю. информацията за безследно изчезнали лица да се въвежда в сайта на МВР в определен формат, то начинът на публикуване на информацията за безследно изчезнали лица в официалната страница на Министерството на вътрешните работи следва да се прецени от администратора на лични данни, в случая министъра на вътрешните работи.

По отношение на третия поставен въпрос относно съхранението на информация за статистически цели, в Закона за защита на личните данни е посочено, че личните данни, които ще се съхраняват за по – дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица / чл.2, ал.2, т.6/. Няма пречка администраторът на лични данни, в изложения казус г-н Б.Ю., да пази определени данни за статистически цели стига конкретни физически лица да не могат да бъдат идентифицирани.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни да изразява следното

СТАНОВИЩЕ :

1. Г-н Б.Ю. има качеството администратор на лични данни на основание чл. 3, т.1 от ЗЗЛД и като такъв следва да се регистрира в Комисия за защита на личните данни по повод обработването на лични данни в администрирания от него сайт.

2. Начинът на оповестяване от страна на органите на МВР на информацията за безследно изчезнали лица и преценката дали тази информация да се въвежда в сайта на г-н Б.Ю. - Lipsva.com. зависи от преценката на министъра на вътрешните работи, като администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни.

3. Няма пречка администраторът на лични данни, в изложения казус г-н Б.Ю., да пази определени лични данни за статистически цели стига конкретни физически лица да не могат да бъдат идентифицирани.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ВЕНЕТА ШОПОВА /п/

ЧЛЕНОВЕ:

КРАСИМИР ДИМИТРОВ /п/

ВАЛЕНТИН ЕНЕВ /п/

МАРИЯ МАТЕВА /п/

ВЕСЕЛИН ЦЕЛКОВ /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 6 (27) / 2010 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид